

LEGE
pentru modificarea unor acte normative
*(optimizarea mecanismelor procesuale de constrângere
și evitarea sustragerii de la executarea pedepsei)*

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Articolul 317 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr.72–74, art. 195), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

În denumirea articolului cuvintele „din locurile de deținere” se exclud.

aliniațul (1), după cuvântul „preventiv,”, se completează cu sintagma „sau părăsirea fără încuviințare a domiciliului de către persoana aflată în arest la domiciliu”;

aliniațul (3) va avea următoarea redacție:

„(3) Nu constituie infracțiune, în sensul prezentului articol, evadarea persoanei în privința căreia, la momentul săvârșirii faptei, nu exista sau a încetat temeiul legal al privării de libertate.”.

Art. II. - Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr.122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72–74, art.195), cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 6 se completează cu punctele 8¹ cu următorul cuprins:

„8¹) *consemn* – măsură procesuală de înregistrare în resursele informaționale de stat a datelor privind persoana, în limitele și pe termenul stabilit pentru asigurarea executării măsurilor procesuale de constrângere sau hotărârilor judecătorești. Consemnul poate fi:

- a) de informare – aplicat în vederea localizării persoanei sau pentru citare;
- b) la frontieră – aplicat în condițiile Legii nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova.

2. La articolul 74 alineatul (1) punctul 5) textul „la contul de depozit al instanței judecătorești” se substituie cu textul „la contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale”.

3. Articolul 138¹ alineatul (2) se va completa după sintagma „314” cu sintagma „317 alin. (1)”;

4. Articolul 138³ alineatul (2) se va completa după sintagma „302” cu sintagma „317 alin. (1)”;

5. Articolul 138⁴ alineatul (4) se va completa după sintagma „281” cu sintagma „317 alin. (1)”;

6. La articolul 138⁵ alineatul (3) sintagma „ și 259–261¹” se substituie cu sintagma „, 259-261¹ și 317 alin. (1)”.

7. Articolul 177 se completează cu alineatele (2¹) – (2³) cu următorul cuprins:

„(2¹) Odată cu aplicarea sau prelungirea măsurilor preventive prevăzute la art. 175 alin. (3) pct. 1), 2) și 5)-11) procurorul, după caz, instanța de judecată dispune darea în consemn în resursele informaționale de stat, care nu poate depăși durata măsurii preventive aplicate.

(2²) Pentru punerea în executare a măsurilor preventive consemnul cuprinde:

- a) tipul de consemn;
- b) temeiul legal al emiterii;
- c) date pentru identificarea persoanei;
- d) resursa informațională de stat unde urmează a fi consemnat;
- e) măsurile ce urmează a fi întreprinse;
- f) ordonatorul consemnului, datele de contact în vederea realizării măsurilor;
- g) termenul de instituire al consemnului.

(2³) Consemnul încetează de drept:

a) prin executare, în cazul în care această modalitate de încetare este stabilită în ordonanța sau încheierea privind darea în consemn;

b) prin anulare, în temeiul ordonanței sau hotărârii prin care s-a dispus anularea actului privind darea în consemn;

c) la expirarea termenului pentru care a fost instituit și nu s-a dispus prelungirea acestuia.”.

8. La articolul 178, alineatul (1) se completează cu textul „, fiind supus, după caz, monitorizării electronice”.

9. La articolul 179 alineatul (3) textul „la contul de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată” se substituie cu textul „pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale”.

10. La articolul 180 alineatul (2) textul „la contul de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată” se substituie cu textul „pe contul administrat de Agenția de

Recuperare a Bunurilor Infracționale” iar sintagma „de la 300 la 1000 unități convenționale” se substituie cu sintagma „de la 1000 la 3000 unități convenționale”.

11. Articolul 191:

la alineatul (1) textul „cu darea, după caz, în consemn la frontieră” se substituie cu textul „cu darea în consemn și/sau cu aplicarea monitorizării electronice.”;

alineatul (3) se completează cu punctul 9) cu următorul cuprins:

„9) să mențină în stare funcțională mijloacele electronice de control și să le poarte permanent.”.

12. La articolul 192¹ alineatul (1) textul „pe contul depozitar al procuraturii sau, după caz, al instanței de judecată” se substituie cu textul „pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale” iar sintagma „aceluiași organ” se substituie cu sintagma „aceleiași agenții”.

13. Articolul 205 se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) Refuzul de punere a bunurilor sub sechestru nu împiedică solicitarea repetată de aplicare a acestuia.”.

14. Se completează cu articolul 241¹ cu următorul cuprins:

„**Articolul 241¹.** Consemnul de informare

(1) În cazul imposibilității înmânării citației în condițiile art. 239, procurorul sau instanța de judecată dispune darea acesteia în consemn de informare, conform art. 177 alin. (2¹).

(2) Executarea consemnului de informare se realizează prin înmânarea citației sub semnătură de către agentul care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a identificat persoana dată în consemn.

(3) Autoritatea competentă care a executat consemnul informează imediat, prin mijloace de comunicare electronică ce asigură transmiterea și confirmarea primirii acestora, procurorului sau instanței de judecată despre faptul executării și transmite dovada de înmânare a citației în termen de cel mult 3 zile.

(4) În cazul în care persoana dată în consemn refuză primirea citației sau, primind-o, refuză sau nu poate să semneze dovada de primire, agentul care a identificat persoana întocmește un proces-verbal în condițiile art. 240 în care consemnează aceste circumstanțe pe care îl transmite procurorului sau instanței de judecată în termenul și condițiile prevăzute la alin. (3).”.

15. La articolul 287¹, alineatul (2), propoziția a doua se completează cu cuvintele: „, cu darea în consemn”.

16. La articolul 288 alineatul (2) cuvintele „la frontieră” se exclud.

17. Articolul 308:

la alineatul (7) cuvintele „cu darea, după caz, în consemn la frontieră” se substituie cu cuvintele „cu darea în consemn”;

la alineatul (10) textul „la contul de depozit al procuraturii” se substituie cu textul „pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale”.

18. La articolul 310 alineatul (4) sintagma „pe contul instanței judecătorești” se înlocuiește cu sintagma „pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale”.

19. La articolul 321 alineatul (5) cuvintele „la frontieră” se exclud.

20. Articolul 385 alineatul (1) se completează cu punctul 17) cu următorul conținut:

„17) în cazul absenței nejustificate a inculpatului la pronunțarea sentinței de condamnare, să decidă asupra anunțării în căutare a acestuia cu darea în consemn.”.

21. Articolul 389 se completează cu alineatul (5¹) cu următorul conținut:

„(5¹) În cazul absenței nejustificate a inculpatului la adoptarea sentinței de condamnare la pedeapsa închisorii cu executare, instanța de judecată dispune, din oficiu, prin încheiere, anunțarea în căutare a acestuia, cu darea în consemn.”.

22. Articolul 471 se completează cu alineatul (7¹) cu următorul conținut:

„(7¹) La soluționarea chestiunii privind căutarea persoanei condamnate (art. 469 alin. (1) pct. 10)), instanța de judecată este obligată să examineze necesitatea dării în consemn la frontieră a persoanei respective. În acest caz, încheierea instanței prin care se dispune căutarea persoanei condamnate și darea în consemn va cuprinde în mod obligatoriu elementele prevăzute la art. 177 alin. (2¹).”

Art. III. – Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443/2004 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 214-220, art. 704), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 196 alineatul (5) după cuvintele „căutarea condamnatului” se completează cu cuvintele „și darea în consemn”.

2. La articolul 204 alineatul (8) după cuvintele „căutarea condamnatului” se completează cu cuvintele „și darea în consemn”.

3. La articolul 263 alineatul (2) după cuvintele „căutarea condamnatului” se completează cu cuvintele „cu darea în consemn”.

4. La articolul 269 alineatul (2) după cuvintele „căutarea condamnatului” se completează cu cuvintele „cu darea în consemn”.

5. La articolul 271 alineatul (4) prima propoziție se completează cu cuvintele „ , cu darea în consemn”.

6. La articolul 290 alineatul (2), prima propoziție se completează cu cuvintele „ , cu darea în consemn”, iar propoziția a doua după cuvintele „căutarea condamnatului” se completează cu cuvintele „cu darea în consemn”.

7. Articolul 301:

alineatul (1) după textul „vizite la domiciliul prevenitului” se completează cu textul „sau efectuează verificări prin mijloacele electronice de control”;

se completează cu alineatele (2¹) și (2²) cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul recepționării unei alerte de la sistemul de monitorizare electronică sau prevenitul nu răspunde la apelurile telefonice de control, reprezentantul organului afacerilor interne verifică neîntârziat prezența acestuia la domiciliu.

(2²) Dacă se constată deteriorări a mijloacelor electronice de control sau defecțiunea rețelei telefonice sau a aparatului de telefon, reprezentantul organului afacerilor interne ia măsuri de supraveghere a prevenitului până la înlocuirea echipamentului sau înlăturarea defecțiunii. În aceste cazuri, precum și în cazul în care se stabilește că prevenitul a încercat să deterioreze intenționat mijloacele electronice de control, reprezentantul organului afacerilor interne întocmește un proces-verbal, care se semnează de către prevenit.”

8. Articolul 312 alineat (2) se completează cu textul „ , cu darea în consemn potrivit Codului de procedură penală”.

Art. IV. – Dispoziții finale și tranzitorii

(1) Prezenta lege intră în vigoare după 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Guvernul, până la intrarea în vigoare a legii va aduce actele sale normative în concordanță cu prevederile prezentei legi.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

NOTA DE FUNDAMENTARE
la proiectul de Lege pentru modificarea unor acte normative
(optimizarea mecanismelor procesuale de constrângere
și evitarea sustragerii de la executarea pedepsei)

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ
Proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (<i>optimizarea mecanismelor procesuale de constrângere și evitarea sustragerii de la executarea pedepsei</i>) este elaborat de Ministerul Justiției.
2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ
2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ
Proiectul de lege a fost elaborat de Ministerului Justiției și are ca scop eliminarea disfuncționalităților operative ce pot surveni de la dispunerea măsurilor procesuale de constrângere până la faza de executare, asigurând astfel o mai bună coerență între măsurile preventive și cele de executare a pedepsei.
2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative
<p>Actualul cadru normativ prezintă o serie de vulnerabilități care subminează eficacitatea măsurilor procesuale de constrângere până la faza de executare, facilitând sustragerea persoanelor de la justiție și executarea pedepsei.</p> <p>Astfel, configurația actuală a normei penale privind evadarea (art. 317 Cod penal) exclude persoanele aflate sub măsura arestului la domiciliu, fapt ce generează riscuri majore de securitate procesuală. În prezent, părăsirea domiciliului fără autorizare este calificată, în mod eronat, doar ca o încălcare a condițiilor măsurii preventive, sancționată exclusiv prin înlocuirea cu arestul preventiv (art. 188 Codul de procedură penală (CPP)). Această abordare elimină caracterul disuasiv al sancțiunii penale și nu tratează fapta ca pe o atingere adusă autorității statului, deși arestul la domiciliu constituie, în esență, o privare de libertate.</p> <p>Un alt aspect vizează mecanismele actuale de garantare a executării măsurilor de constrângere care rezultă a fi insuficiente pentru a genera o reacție imediată în cazul încălcării condițiilor impuse. Vulnerabilitatea este accentuată de realitatea geografică și politică a Republicii Moldova, în special prin riscul transfrontalier reprezentat de regiunea transnistreană. În absența unor pârgii de control digitalizate și interconectate, persoanele vizate pot eluda controlul autorităților constituționale, profitând de lipsa unui regim de interdicții active și imediate. În prezent, Codul de procedură penală nu definește noțiunea de „consemn” și nu stabilește criteriile, categoriile sau procedura de aplicare a acestuia. Procedura dării în consemn este reglementată fragmentat prin acte colaterale: <i>Legea nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat și Hotărârea Guvernului nr. 862/2024 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova</i>. Deși Codul de procedură penală operează cu „darea în consemn la frontieră” în diverse ipoteze (obligația de a nu părăsi localitatea sau obligarea de a nu părăsi țara (art. 178 CPP), liberarea provizorie sub control judiciar (art. 191 CPP), aducere silită (art. 199 CPP), căutarea învinutului/inculpatului (art. 288, art. 321 CPP), examinarea demersului privind aplicarea sau prelungirea arestului (art. 308 CPP)), absența unor reglementări unitare în legislația procesual-penală transformă consemnul dintr-o componentă intrinsecă a măsurii de constrângere într-o acțiune cu caracter auxiliar. Această aplicare cauzală facilitează riscul de</p>

eschivare, deoarece restricțiile nu sunt reflectate uniform și imediat în resursele informaționale de stat.

O altă deficiență rezidă în cuantumul derizoriu al garanției unei organizații (**art. 180 CPP**). În redacția actuală, pragul stabilit (300-1000 uc) este identic cu cel al garanției persoanelor fizice, deși ponderea economică a unei entități juridice și responsabilitatea asumată de aceasta ar trebui să fie semnificativă mai mare sau cel puțin proporțională garanției personale (**art. 179 CPP**) pentru a asigura un efect disuasiv real. Această disproporționalitate permite utilizarea formală a garanției unei organizații, preferențial față de garanția personală, fără a oferi statului o asigurare patrimonială adecvată față de riscul de eschivare a inculpatului.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

Promovarea prezentului proiect de lege urmărește modificarea și completarea legislației penale, procesual-penale și execuționale, în vederea atingerii următoarelor obiective specifice:

- asigurarea caracterului coercitiv al măsurilor preventive privative de libertate prin recalificarea acțiunilor de eschivare și stabilirea unui regim de sancționare descurajant;
- eficientizarea comunicării și monitorizării procesuale prin integrarea în legislația procesual-penală a instituției consemnului sub ambele forme (informativ și la frontieră), asigurând astfel interoperabilitatea între organele judiciare și instituțiile administrative, fără a aduce atingeri disproporționate dreptului la libera circulație;
- simplificarea mecanismelor operative de anunțare în căutare a persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii cu executare, concomitent cu pronunțarea sentinței, pentru a minimiza riscul de sustragere a acestora în intervalul de timp imediat ulterior pronunțării sentinței.

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Propunerile de lege se rezumă la următoarele intervenții:

I. Extinderea art. 317 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 și asupra incriminării faptei de evadare din arestul la domiciliu. Această incriminare se impune în contextul eficienței respectării măsurii preventive arestul la domiciliu.

În special, au fost identificate dificultăți legate de tragerea la răspundere penală a persoanelor care încalcă, în mod deliberat, obligațiile stabilite de instanță la aplicarea măsurii preventive sub formă de arest la domiciliu. În lipsa unei reglementări clare privind procedura de constatare a încălcării măsurii, notificarea autorităților competente și inițierea urmăririi penale în temeiul unei incriminări corespunzătoare, aplicarea arestului la domiciliu riscă să fie lipsită de eficiență și previzibilitate, ceea ce poate duce, în practică, la subminarea scopului preventiv al acesteia.

Așadar, se impune o revizuire a cadrului normativ, inclusiv prin completarea/modificarea prevederilor Codului penal și al Codului de procedură penală, în vederea instituirii unor reglementări clare care să asigure un control efectiv și o reacție promptă în caz de nerespectare a măsurii dispuse de instanță, inclusiv prin tragerea la răspundere penală a persoanelor vinovate.

Actualmente, art. 317 din Codul penal incriminează fapta de evadare a persoanei din locurile de detenție. Rezultă că, pentru ca fapta să fie încadrată în această normă penală, este necesar ca evadarea să fie săvârșită dintr-un loc de detenție în *stricto sensu*, precum penitenciarul sau izolatorul de detenție provizorie.

Potrivit pct. 5 din Anexa nr. 1 al Hotărârii Guvernului nr. 583/2006 cu privire la aprobarea statutului executării pedepsei de către condamnați, **penitenciar** reprezintă (*unitate penitenciară, instituție penitenciară*) – *instituție subordonată Administrației Naționale a Penitenciarelor în care, conform hotărârii instanței de judecată, își execută pedeapsa*

privativă de libertate persoanele condamnate la închisoare și detențiune pe viața, precum și locurile de detenție provizorie pentru persoanele față de care a fost aplicată măsura arestului preventiv. Instituții penitenciare sînt: penitenciarele de tip închis, semiînchis, deschis, penitenciarele pentru minori, penitenciarele pentru femei, izolatoarele de urmărire penală și spitalele penitenciare.

Pe cale de consecință, se constată că părăsirea neautorizată a domiciliului, în cazul măsurii preventive de arest la domiciliu, nu se încadrează în componența normei prevăzute de art. 317 din Codul penal.

Această inadvertență legislativă generează un vid de reglementare care împiedică aplicarea unor sancțiuni penale proporționale în cazurile de încălcare a măsurii arestării la domiciliu, afectând grav autoritatea hotărârilor judecătorești și siguranța procesului penal.

În acest context, se propune modificarea art. 317 din Codul penal prin excluderea sintagmei limitative „din locurile de detenție”. Această ajustare terminologică este imperativă pentru a asigura o coerență logică între denumirea marginală a normei și noul său conținut extins, oferind legii penale flexibilitatea necesară de a proteja autoritatea statului indiferent de locul unde se execută privarea de libertate.

Subsidiar, analizând în comparație legislația Republicii Moldova și cea a altor state membre ale Uniunii Europene, se evidențiază o discrepanță în ceea ce privește sancționarea penală a încălcării măsurii preventive sub forma arestului la domiciliu, lacună normativă care se impune a fi remediată în contextul aderării Republicii Moldova la Uniunea Europeană.

Spre exemplu, legislația penală a Germaniei, prin dispoziția §145a din Codul penal, sancționează nerespectarea obligațiilor impuse de instanță în perioada de supraveghere, inclusiv obligația de a nu părăsi localitatea de domiciliu, reședința sau o anumită regiune, fără acordul autorității de supraveghere¹.

Un alt exemplu relevant este prevăzut de legislația Italiei. Astfel, Codul de procedură penală prevede aplicarea măsurii arestului la domiciliu (art. 284). Totodată, încălcarea măsurii atrage după sine răspunderea penală conform art. 385 din Codul penal „*Oricine, fiind legal arestat sau deținut pentru o infracțiune, evadează, se pedepsește cu închisoare de la unu la 1 la 3 ani. [...] Dispozițiile anterioare se aplică și inculpatului care, aflându-se în stare de arest la domiciliu sau în alt loc desemnat prin hotărâre, se îndepărtează de acesta, precum și condamnatului admis să lucreze în afara penitenciarului*”².

Prin urmare, analiza comparativă a legislației europene coroborată cu practica juridică națională impune actualizarea art. 317 din Codul penal pentru a asigura o protecție eficientă împotriva evadării dincolo de locurile de detenție clasice, pentru a include toate formele de privare de libertate, inclusiv arestul la domiciliu.

În aceeași ordine de idei, proiectul intervine asupra alin. (3) al art. 317 în vederea asigurării unei precizări terminologice absolute. Substituirea noțiunii de „detenție” cu cea de „privare de libertate” garantează aplicarea corectă a cauzei de neimputabilitate. Astfel, se confirmă voința autorului ca nicio persoană să nu poată fi trasă la răspundere penală pentru evadare în ipoteza în care, la momentul faptei, temeiul legal al restrângerii libertății nu mai era valid sau încetase.

Astfel, noua redacție a art. 317 nu doar penalizează sustragerea, ci redefiniște responsabilitatea persoanei față de măsura preventivă aplicată, transformând obligația de a nu

¹ <https://codexpenal.just.ro/laws/Cod-Penal-Germania-RO.html>

² <https://www.brocardi.it/codice-penale/libro-secondo/titolo-iii/capo-ii/art385.html>

părăsi domiciliul dintr-un simplu angajament procesual într-o barieră juridică protejată penal, cu un efect disuasiv direct și imediat.

De asemenea, incriminarea faptei de părăsire neautorizată a domiciliului în cazul arestului la domiciliu conferă organelor de drept competența legală de a dispune darea în căutare a persoanei din momentul constatării încălcării măsurii, eliminând orice ambiguitate privind natura penală a actului de sustragere.

Pe cale de consecință, considerăm necesară modificarea prevederilor art. 138¹ - Interceptarea și înregistrarea comunicărilor și/sau a imaginilor; art.138³ - Monitorizarea sau controlul tranzacțiilor financiare și/sau accesul la informațiile financiare; art.138⁴ - Colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice; art.138⁵ - Accesarea, interceptarea și înregistrarea datelor informatice, prin completarea listei exhaustive a infracțiunilor ușoare și mai puțin grave pentru comiterea cărora pot fi dispuse și efectuate măsurile speciale de investigații respective cu infracțiunea prevăzută de art. 317 alin. (1) Cod penal.

II. O intervenție structurală a prezentului proiect de lege constă în introducerea în premieră a noțiunii de „consemn” în rândul definițiilor prevăzute la art. 6 din Codul de procedură penală. Această modificare intervine pentru a oferi un fundament legal unitar unei măsuri care, până în prezent, a fost utilizată fragmentat și în unele cazuri auxiliar.

Definirea consemnului ca „măsură procesuală de înregistrare în resursele informaționale de stat” urmărește **digitalizarea și automatizarea controlului** asupra subiecților procesuali. Totuși, în concordanță cu jurisprudența constituțională (DCC nr. 122/2022, §22), proiectul subliniază caracterul accesoriu și strict limitat al acestuia. Consemnul nu constituie o restricție autonomă, ci un instrument tehnic de punere în executare, fiind interzis ca acesta să depășească limitele temporale sau materiale ale măsurii de bază (măsura preventivă sau de constrângere) care l-a dictat.

Obiectivul principal este eliminarea decalajului temporal dintre momentul în care organul de urmărire penală, un judecător sau un procuror dispune o restricție și momentul în care aceasta devine vizibilă opozabilă pentru autoritățile de aplicare a legii. Voința autorului este de a transforma consemnul dintr-o simplă acțiune administrativă la frontieră într-un mecanism de supraveghere pe întreg teritoriul țării și ca o măsură preventivă de încălcare a măsurilor de constrângere sau de întreprinderea operativă a acțiunilor ce se impun în cazul eschivării învinutului, inculpatului de la executarea măsurilor de constrângere.

Înscrierea datelor se realizează strict în *resursele informaționale de stat* deținute de autoritățile și instituțiile publice (în conformitate cu **Legea nr. 467/2003 cu privire la informatizare și la resursele informaționale de stat**), care sunt sau urmează a fi interconectate funcțional cu scopul măsurii dispuse.

Suplimentar, inovația legislativă rezidă în diversificarea tipurilor de consemn (informativ, la frontieră), reieșind din măsurile ce se impun la faza de urmărire penală sau de judecare a cauzei.

Consemnul de informare este conceput ca un mecanism de localizare activă pentru a identifica prezența unei persoane în vederea citării oficiale sau comunicării unor acte procesuale.

Consemnul la frontieră nu reprezintă o noutate pentru legislația Republicii Moldova, acesta fiind deja reglementat de *Legea nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova* și *Hotărârea Guvernului nr. 862/2024 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova*. Potrivit art. 2 din *Legea nr. 28/2024*, consemnul la frontieră reprezintă date introduse în Sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră cu privire la persoane, mijloace de transport și documente. Consemnul la frontieră este o măsură instituită în baza actelor de dispoziție ale organelor

abilitate, precum ordonanțe ale organului de urmărire penală, acte ale instanței de judecată, acte ale executorului judecătoresc. Existența consemnului la frontieră se verifică de către Poliția de Frontieră la efectuarea controlului la trecerea frontierei, cu întreprinderea măsurilor ce se impun.

Totodată, prin completarea art. 177 CPP, proiectul instituie un mecanism procedural prin care consemnul devine o componentă obligatorie a procesului de punere în executare a măsurilor de prevenire. Voința legiuitorului este de a elimina caracterul informal și discreționar al dărilor în consemn, subordonând această acțiune unor cerințe riguroase de formă și conținut, transformând consemnul dintr-o opțiune administrativă într-o obligație procedurală ce trebuie dispusă simultan cu aplicarea sau prelungirea măsurii preventive, asigurând astfel că aceasta devine imediat opozabilă în sistemele informaționale de stat (**art. 191, art. 287¹, art. 288, art. 308, art. 321 CPP**).

Subsecvent redefinirii consemnului ca instrument de supraveghere, proiectul extinde utilitatea acestuia și asupra procedurii de comunicare a actelor procedurale, prin introducerea **art. 241¹ CPP**. Voința legiuitorului este de a soluționa blocajele cauzate de sustragerea deliberată a subiecților de la recepționarea citațiilor, transformând procesul de înștiințare dintr-o procedură „în persoană” într-una digitală și omniprezentă.

Completarea procedurii de citare prin **art. 241¹ CPP** permite ca agentul public care, în exercitarea atribuțiilor sale, identifică persoana în resursele informaționale de stat, să devină un agent împuternicit cu înmînarea citației (art. 236 alin. (3) CPP). Această abordare urmărește eliminarea viciilor de procedură și asigurarea continuității procesului judiciar, transformând interacțiunea cetățeanului cu autoritățile și instituțiile publice într-o oportunitate de realizare a actelor procedurale.

Prin aceste reglementări, consemnul de informare devine un catalizator al celerității procesului penal, reducând considerabil termenele de examinare a cauzelor prin garantarea faptului că subiecții procesuali nu mai pot invoca necunoașterea citării atâta timp cât se află în contact cu instituțiile statului.

III. O intervenție structurală a prezentului proiect de lege vizează eliminarea „ferestrei de oportunitate” dintre momentul pronunțării sentinței și punerea în executare a acesteia, în cazul absenței nejustificate a inculpatului la adoptarea sentinței de condamnare la pedeapsa închisorii cu executare. Astfel, prin completarea **art. 385 alin. (1) cu pct. 17)**, instanța de judecată este investită cu obligația legală în cazul absenței nejustificate a inculpatului la pronunțarea sentinței să decidă asupra necesității căutării în același moment în care stabilește pedeapsa. Iar, prin completarea art. 389 cu alin. (8) se instituie mecanismul operațional de activare a sentinței, impunând instanței de judecată ca, odată cu stabilirea pedepsei închisorii cu executare, să dispună **din oficiu** anunțarea în căutare a condamnatului absent, cu aplicarea concomitentă a consemnului. Această normă transformă „căutarea” dintr-o simplă procedură ulterioară într-o componentă intrinsecă a sentinței de condamnare, asigurând un titlu executoriu imediat. Scopul intervenției la art. 385 și art. 389 este de a suprima riscul ca un condamnat la pedeapsa închisorii să beneficieze de timpul necesar pentru a se ascunde sau pentru a părăsi țara.

Pe cale de consecință, completarea Codului de executare (**art. 196, 204, 263, 269, 271 și 290**) extinde mecanismul asupra tuturor categoriilor de persoane care se sustrag de la îndeplinirea justiției.

IV. Modificările de la articolele **74, 179, 180, 192¹, 308 și 310 CPP** au ca scop transferarea cauțiunii de pe contul depozitar al procuraturii sau, după caz, al instanței de judecată către contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale (ARBI). Această degrevare a organelor judiciare de a gestiona conturile bancare le permite de a se concentra strict pe actul de justiție. Trecerea la o administrare centralizată va elimina eventuale riscuri

de gestiune inerente unui sistem descentralizat și fragmentat. Sub aspect financiar, utilizarea unui cont unic reduce considerabil costurile de mentenanță bancară, optimizează procesele de audit și permite executarea procedurilor de restituire sau de confiscare a cauțiunii către bugetul de stat într-un regim mult mai rapid și mai sigur. Această reconfigurare asigură o integritate sporită a fondurilor și o trasabilitate deplină a activelor bănești indisponibilizate în cadrul procesului penal.

V. Modificarea cuantumului garanției organizației la art. 180 CPP vizează restabilirea echilibrului procesual și eliminarea unei disproporționalități evidente legate de caracterul derizoriu al pragului actual (300-1000 u.c.), care este identic cu cel al garanției persoanelor fizice. Majorarea pragului pentru persoanele juridice la **1000–3000 u.c.** aliniază responsabilitatea patrimonială a unei singure entități la ponderea colectivă a minim 5 garanți persoane fizice, asigurând o măsură de constrângere echitabilă. Prin această ajustare, garanția devine un instrument de constrângere eficient, capabil să responsabilizeze entitatea garantă în supravegherea bănuțului, încinuitului sau inculpatului.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Implementarea prezentului proiect de lege va permite trecerea de la un model de cooperare interinstituțională fragmentat la un sistem integrat de control și alertă. Astfel, proiectul de lege reformează modul de interacțiune funcțională între sistemul judiciar și autoritățile administrative (Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Agenția Servicii Publice, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale). Necesitatea acestei reforme derivă din obligativitatea eliminării „ferestrelor de oportunitate” pe care subiecții procesuali le exploatează în prezent din cauza decalajului informațional dintre momentul dispunerii unei măsuri și momentul operării acesteia în registrele informaționale de stat.

Din punct de vedere al funcțiilor și competențelor, proiectul redefinește rolul autorităților de evidență și control, transformându-le din receptori pasivi de informație în actori activi ai procesului de asigurare a legalității. Astfel, funcționarii Agenției Servicii Publice vor dobândi competențe procedurale exprese de a respinge cererile de prestare a serviciilor în prezența consemnelor, asigurând astfel caracterul executoriu imediat al actelor emise în condițiile art. 177 din Codul de procedură penală.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Implementarea prezentului proiect de lege nu necesită alocarea unor resurse financiare suplimentare de la bugetul de stat. Realizarea intervențiilor propuse, inclusiv ajustările tehnice necesare sistemelor informaționale deținute, se va asigura în limitele bugetelor aprobate ale autorităților publice implicate, prin utilizarea infrastructurii tehnice și a platformelor de interoperabilitate existente (MConnect).

Pe termen mediu, proiectul va genera un impact financiar pozitiv prin reducerea cheltuielilor operative de localizare a subiecților precum și reducerea costurilor de mentenanță bancară a conturilor gestionate de instanțe și procuraturi prin centralizarea conturilor de cauciune către ARBI.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Modificarea cuantumului garanției organizației (art. 180 CPP) pentru sectorul privat, este o măsură ce implică un efort financiar sporit (50 000 – 150 000 MDL) doar în ipoteza în care o persoană juridică decide, în mod facultativ, să garanteze pentru un subiect procesual. Această ajustare descurajează utilizarea formală a garanției și asigură că organizația garantă dispune de o bonitate reală. Cu referire la operațiunile comerciale curente, concurența sau accesul pe piață al IMM-urilor, impactul este limitat strict la raporturile procesual-penale,

vizând doar entitățile care aleg să utilizeze acest instrument ca alternativă la alte măsuri preventive.
4.4. Impactul social
Implementarea proiectului va genera un impact social pozitiv, axat pe consolidarea siguranței publice și a încrederii în actul de justiție. Recalificarea părăsirii arestului la domiciliu drept evadare (art. 317 Cod penal) elimină sentimentul de impunitate, asigurând respectarea ordinii publice și prevenirea eschivării persoanelor care prezintă un pericol social. Această măsură responsabilizează subiecții procesuali și garantează că privarea de libertate, indiferent de locul executării, este supusă unui regim de sancționare riguros.
4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal
Implementarea proiectului implică prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul exclusiv al asigurării bunei desfășurări a procesului penal și executării măsurilor de constrângere. Prelucrarea vizează categoriile de date de identificare (nume, prenume, IDNP) și date referitoare la statutul procesual (măsuri de constrângere). Prelucrarea datelor prin instituția consemnului urmărește asigurarea interoperabilității între sistemele informaționale ale organelor judiciare și ale autorităților administrative (ASP, IGPF, etc). Accesul la date este restricționat strict la personalul autorizat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, fiind asigurat prin mecanisme de autentificare securizată și jurnalizarea tuturor operațiunilor de acces. Potențialii operatori (Instanțele de judecată, Procuratura, MAI, ASP) sunt obligați să implementeze măsuri tehnice și organizatorice de protecție pentru a preveni accesul neautorizat sau transferul ilegal de date. Perioada de stocare a datelor este limitată strict la durata necesității procesuale (până la executarea consemnului, stingerea măsurii preventive sau executarea sentinței), după care datele sunt arhivate sau șterse conform legislației. Riscurile pentru persoanele vizate sunt minimizate prin instituirea unor temeuri juridice clare pentru fiecare restricție, evitându-se prelucrarea excesivă. Garanțiile introduse previn abuzurile administrative, asigurând că înscrierile în registrele de stat sunt operate exclusiv în baza unor acte procesuale, cu respectarea dreptului la viață privată și a securității datelor.
4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen
Nu este aplicabil.
4.5. Impactul asupra mediului
Nu este aplicabil.
4.6. Alte impacturi și informații relevante
Nu este aplicabil.
5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE
5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională
Nu este aplicabil.
5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE
Nu este aplicabil.
6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ
În scopul respectării prevederilor <i>Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional</i> , pe pagina web oficială a Ministerului Justiției www.justice.gov.md , la compartimentul <i>Transparența decizională</i> , a fost plasat anunțul privind inițierea procesului de elaborare a prezentului proiect, care poate fi accesat la link-ul: https://justice.gov.md/ro/content/anunt-privind-initierea-procesului-de-elaborare-proiectului-de-lege-pentru-modificarea-36 .

Un anunț similar a fost plasat pe portalul guvernamental particip.gov.md, unde poate fi accesat la următorul link: <https://particip.gov.md/ro/document/stages/anunt-privind-initierea-procesului-de-elaborare-a-proiectului-de-lege-pentru-modificarea-unor-acte/15976>.

7. Concluziile expertizelor

Proiectul urmează a fi supus expertizei anticorupție, iar constatările acesteia vor fi incluse ulterior.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Proiectul presupune modificarea, după caz, a următoarelor acte normative:

1. Hotărârea Guvernului nr. 862/2024 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova;
2. Hotărârea Guvernului nr. 757/2024 cu privire la modificarea unor hotărâri ale Guvernului (eliberarea cărții de identitate cetățenilor Republicii Moldova, modernizarea și digitalizarea serviciilor publice de înregistrare la domiciliu/reședința temporară, dezvoltarea interoperabilității la prestarea serviciilor publice, delegarea unor funcții de către prestatorul de servicii de încredere calificat);
3. Hotărârea Guvernului nr. 1322/2016 pentru aprobarea Regulamentului privind monitorizarea electronică a persoanelor;
4. Hotărârea Guvernului nr. 125/2013 pentru aprobarea Regulamentului privind eliberarea actelor de identitate și evidența locuitorilor Republicii Moldova;
5. Hotărârea Guvernului nr. 328/2012 cu privire la aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Sistemului informațional automatizat „Registrul informației criminalistice și criminologice”, etc.

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

Implementarea proiectului nu presupune ajutări organizaționale ale autorităților sau instituțiilor publice, ci doar includerea unor responsabilități (obligații) organelor de aplicare a legii: poliție, procuratură, instanțe judecătorești, Agenția Servicii Publice, pentru a asigura respectarea prevederilor propuse în implementare.

Secretar de Stat

Dumitru VLEJU

TABELUL COMPARATIV
la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative
(optimizarea mecanismelor procesuale de constrângere și evitarea sustragerii de la executarea pedepsei)

Conținutul normei în vigoare	Modificarea propusă	Conținutul normei după modificare
Art. I. –Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr.72–74, art. 195), cu modificările și completările ulterioare		
<p>Articolul 317. Evadarea din locurile de deținere</p> <p>(1) Evadarea din locurile de deținere, săvârșită de persoana care execută pedeapsa cu închisoare, precum și de persoana care se află sub arest preventiv, se pedepsește cu închisoare de pînă la 3 ani.</p> <p>(2) Aceeași acțiune:</p> <p>a) - <i>exclusă</i>;</p> <p>b) săvârșită de două sau mai multe persoane;</p> <p>c) însoțită de aplicarea violenței;</p> <p>d) săvârșită cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de arme</p> <p>se pedepsește cu închisoare de pînă la 6 ani.</p> <p>(3) Nu constituie infracțiune, în sensul prezentului articol, evadarea din locurile de detenție a persoanei în privința căreia la momentul evadării nu exista sau a încetat temeiul legal al detenției.</p>	<p style="text-align: center;">Articolul 317:</p> <p>În titlul articolului cuvintele „din locurile de deținere” se exclud.</p> <p>aliniatul (1), după cuvântul „preventiv,” se completează cu sintagma „sau părăsirea fără încuviințare a domiciliului de către persoana aflată în arest la domiciliu”;</p> <p>aliniatul (3) va avea următoarea redacție:</p> <p>„(3) Nu constituie infracțiune, în sensul prezentului articol, evadarea persoanei în privința căreia, la momentul săvârșirii faptei, nu exista sau a încetat temeiul legal al privării de libertate.”.</p>	<p>Articolul 317. Evadarea</p> <p>(1) Evadarea din locurile de deținere, săvârșită de persoana care execută pedeapsa cu închisoare, precum și de persoana care se află sub arest preventiv, sau părăsirea fără încuviințare a domiciliului de către persoana aflată în arest la domiciliu se pedepsește cu închisoare de pînă la 3 ani.</p> <p>(2) Aceeași acțiune:</p> <p>a) - <i>exclusă</i>;</p> <p>b) săvârșită de două sau mai multe persoane;</p> <p>c) însoțită de aplicarea violenței;</p> <p>d) săvârșită cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de arme</p> <p>se pedepsește cu închisoare de pînă la 6 ani.</p> <p>(3) Nu constituie infracțiune, în sensul prezentului articol, evadarea persoanei în privința căreia, la momentul săvârșirii faptei, nu exista sau a încetat temeiul legal al privării de libertate.</p>
Art. II. - Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr.122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72–74, art.195), cu modificările ulterioare		
<p>Articolul 6. Termeni și expresii utilizate în prezentul cod</p> <p>[...]</p> <p>8) <i>cale extraordinară de atac</i> – cale prevăzută de lege pentru atacarea hotărîrilor judecătorești irevocabile (revizuirea);</p> <p>[...]</p>	<p>1. Articolul 6 se completează cu punctele 8¹ cu următorul cuprins:</p> <p>„8¹) <i>consemn</i> – măsură procesuală de înregistrare în resursele informaționale de stat a datelor privind persoana, în limitele și pe termenul stabilit pentru asigurarea executării măsurilor procesuale de constrângere sau hotărîrilor judecătorești. Consemnul poate fi:</p> <p>a) de informare – aplicat în vederea localizării persoanei sau pentru citare;</p> <p>b) la frontieră – aplicat în condițiile Legii nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova.</p>	<p>Articolul 6. Termeni și expresii utilizate în prezentul cod</p> <p>[...]</p> <p>8) <i>cale extraordinară de atac</i> – cale prevăzută de lege pentru atacarea hotărîrilor judecătorești irevocabile (revizuirea);</p> <p>8¹) <i>consemn</i> – măsură procesuală de înregistrare în resursele informaționale de stat a datelor privind persoana, în limitele și pe termenul stabilit pentru asigurarea executării măsurilor procesuale de</p>

		<p>constrângere sau hotărârilor judecătorești. Consemnul poate fi:</p> <p>a) de informare – aplicat în vederea localizării persoanei sau pentru citare;</p> <p>b) la frontieră – aplicat în condițiile Legii nr. 28/2024 cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova;</p> <p>[...]</p>
<p>Articolul 74. Drepturile și obligațiile părții civilmente responsabile</p> <p>(1) Partea civilmente responsabilă, în scopul protejării intereselor sale privitor la acțiunea civilă pornită împotriva sa, în condițiile prezentului cod, dispune de următoarele drepturi:</p> <p>1) să dea explicații privitor la acțiunea civilă înaintată;</p> <p>2) să prezinte documente și alte mijloace de probă pentru a fi anexate la dosarul penal și cercetate în ședința de judecată;</p> <p>3) să formuleze cereri de recuzare a persoanei care efectuează urmărirea penală, a judecătorului, procurorului, expertului, interpretului, traducătorului, grefierului;</p> <p>4) să înainteze cereri;</p> <p>5) să depună benevol sume de bani la contul de depozit al instanței judecătorești pentru asigurarea acțiunii civile pornite;</p> <p>[...]</p>	<p>2. La articolul 74 alineatul (1) punctul 5) textul „la contul de depozit al instanței judecătorești” se substituie cu textul „la contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale”.</p>	<p>Articolul 74. Drepturile și obligațiile părții civilmente responsabile</p> <p>(1) Partea civilmente responsabilă, în scopul protejării intereselor sale privitor la acțiunea civilă pornită împotriva sa, în condițiile prezentului cod, dispune de următoarele drepturi:</p> <p>1) să dea explicații privitor la acțiunea civilă înaintată;</p> <p>2) să prezinte documente și alte mijloace de probă pentru a fi anexate la dosarul penal și cercetate în ședința de judecată;</p> <p>3) să formuleze cereri de recuzare a persoanei care efectuează urmărirea penală, a judecătorului, procurorului, expertului, interpretului, traducătorului, grefierului;</p> <p>4) să înainteze cereri;</p> <p>5) să depună benevol sume de bani la contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale pentru asigurarea acțiunii civile pornite;</p> <p>[...]</p>
<p>Articolul 138¹. Interceptarea și înregistrarea comunicărilor și/sau a imaginilor</p> <p>(1) Interceptarea comunicărilor și/sau a imaginilor presupune folosirea unor mijloace tehnice prin intermediul cărora se poate afla conținutul informațiilor audio, video, scrise sau grafice, transmise între două sau mai multe persoane, iar înregistrarea acestora presupune stocarea pe un suport informațional a informațiilor obținute în urma interceptării.</p> <p>(2) Prevederile alin. (1) se aplică în exclusivitate la cauzele penale care au ca obiect urmărirea penală cu privire la săvârșirea infracțiunilor, inclusiv ușoare sau mai puțin grave, prevăzute de următoarele articole din Codul penal nr. 985/2002: art. 135–145, 150, 151, 158, 164–165¹, art. 166 alin. (2) și (3), art. 166¹, 167, art. 168 alin. (2) și (3), art. 171 alin. (2) și (3), art. 172 alin. (2)</p>	<p>3. Articolul 138¹ alineatul (2) se va completa după sintagma „314” cu sintagma „317 alin. (1)”;</p>	<p>Articolul 138¹. Interceptarea și înregistrarea comunicărilor și/sau a imaginilor</p> <p>(1) Interceptarea comunicărilor și/sau a imaginilor presupune folosirea unor mijloace tehnice prin intermediul cărora se poate afla conținutul informațiilor audio, video, scrise sau grafice, transmise între două sau mai multe persoane, iar înregistrarea acestora presupune stocarea pe un suport informațional a informațiilor obținute în urma interceptării.</p> <p>(2) Prevederile alin. (1) se aplică în exclusivitate la cauzele penale care au ca obiect urmărirea penală cu privire la săvârșirea infracțiunilor, inclusiv ușoare sau mai puțin grave, prevăzute de următoarele articole din Codul penal nr. 985/2002: art. 135–145, 150, 151, 158, 164–165¹, art. 166 alin. (2) și (3), art. 166¹, 167,</p>

<p>și (3), art. 173, 175, 175¹, art. 177 alin. (3), art.181–181³, art. 186 alin. (3)–(5), art. 187 alin. (3)–(5), art. 188, 189, art. 190 alin. (2) lit. d) și alin. (3)–(6), art. 191 alin. (2) lit. d) și alin. (3)–(5), art. 192¹ alin. (3), art. 201¹ alin. (3), art. 206, 207, 208¹, 208², art. 216 alin. (3), art. 217 alin. (3), art. 217¹ alin. (3) și (4), art. 217³ alin. (3), art. 217⁴ alin. (2) și (3), art. 219 alin. (2), art. 220 alin. (2) și (3), art. 224 alin. (3) și (4), art. 236, 237, art. 241¹ alin. (2), art. 242¹–243, art. 244 alin. (2), art. 245¹⁰ alin. (2) și (3), art. 248, 248¹, 248², 249, art. 259–261¹, 275, 278–279¹, art. 279² alin. (3) lit. b), art. 279³, 280, 282–286, 289–289³, art. 290 alin. (2), art. 292, 295–295², art. 303 alin. (3), art. 306–309, 314, 318, 324–328, 330², 332¹–335, art. 335¹ alin. (2), art. 337–346¹, art. 352 alin. (3), art. 352², art. 362, 362¹, art. 368 alin. (2), art. 370 alin. (2) și (3). Lista componentelor de infracțiuni este exhaustivă și poate fi modificată doar prin lege. [...]</p>		<p>art. 168 alin. (2) și (3), art. 171 alin. (2) și (3), art. 172 alin. (2) și (3), art. 173, 175, 175¹, art. 177 alin. (3), art.181–181³, art. 186 alin. (3)–(5), art. 187 alin. (3)–(5), art. 188, 189, art. 190 alin. (2) lit. d) și alin. (3)–(6), art. 191 alin. (2) lit. d) și alin. (3)–(5), art. 192¹ alin. (3), art. 201¹ alin. (3), art. 206, 207, 208¹, 208², art. 216 alin. (3), art. 217 alin. (3), art. 217¹ alin. (3) și (4), art. 217³ alin. (3), art. 217⁴ alin. (2) și (3), art. 219 alin. (2), art. 220 alin. (2) și (3), art. 224 alin. (3) și (4), art. 236, 237, art. 241¹ alin. (2), art. 242¹–243, art. 244 alin. (2), art. 245¹⁰ alin. (2) și (3), art. 248, 248¹, 248², 249, art. 259–261¹, 275, 278–279¹, art. 279² alin. (3) lit. b), art. 279³, 280, 282–286, 289–289³, art. 290 alin. (2), art. 292, 295–295², art. 303 alin. (3), art. 306–309, 314, 317 alin. (1), 318, 324–328, 330², 332¹–335, art. 335¹ alin. (2), art. 337–346¹, art. 352 alin. (3), art. 352², art. 362, 362¹, art. 368 alin. (2), art. 370 alin. (2) și (3). Lista componentelor de infracțiuni este exhaustivă și poate fi modificată doar prin lege. [...]</p>
<p>Articolul 138³. Monitorizarea sau controlul tranzacțiilor financiare și/sau accesul la informațiile financiare (1) Monitorizarea sau controlul tranzacțiilor financiare și/sau accesul la informațiile financiare reprezintă operațiunile prin care se asigură cunoașterea conținutului tranzacțiilor financiare, în regim de timp real sau după realizarea acestora, efectuate de către persoanele fizice și juridice prin intermediul băncilor sau al altor persoane/organizații care intermediază tranzacțiile financiare ori obținerea de la entitățile respective a înscrisurilor sau a informațiilor aflate în posesia acestora referitoare la depunerile, conturile sau tranzacțiile unei persoane. (2) Monitorizarea sau controlul tranzacțiilor financiare și/sau accesul la informațiile financiare se dispune în cazul urmăririi penale pornite pe faptul săvârșirii uneia dintre infracțiunile, inclusiv ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la art. 158, 165, 165¹, 181¹–181³, 189–192, 196, 199, 206, 208, 209, 217–217⁵, 220, 236, 237, 239–248, 248¹, 248², 249, 251–253, 255, 256, 260⁶, 278, 279, 279¹, 279³, 283, 284, 290, 292, 301¹, 302, 324–328, 330¹, 330², 332¹–333, 334, 337–346¹, 352, 352², 361 și 362¹ din Codul penal nr. 985/2002.</p>	<p>4. Articolul 138³ alineatul (2) se va completa după sintagma „302” cu sintagma „317 alin. (1)”;</p>	<p>Articolul 138³. Monitorizarea sau controlul tranzacțiilor financiare și/sau accesul la informațiile financiare (1) Monitorizarea sau controlul tranzacțiilor financiare și/sau accesul la informațiile financiare reprezintă operațiunile prin care se asigură cunoașterea conținutului tranzacțiilor financiare, în regim de timp real sau după realizarea acestora, efectuate de către persoanele fizice și juridice prin intermediul băncilor sau al altor persoane/organizații care intermediază tranzacțiile financiare ori obținerea de la entitățile respective a înscrisurilor sau a informațiilor aflate în posesia acestora referitoare la depunerile, conturile sau tranzacțiile unei persoane. (2) Monitorizarea sau controlul tranzacțiilor financiare și/sau accesul la informațiile financiare se dispune în cazul urmăririi penale pornite pe faptul săvârșirii uneia dintre infracțiunile, inclusiv ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la art. 158, 165, 165¹, 181¹–181³, 189–192, 196, 199, 206, 208, 209, 217–217⁵, 220, 236, 237, 239–248, 248¹, 248², 249, 251–253, 255, 256, 260⁶, 278, 279, 279¹, 279³, 283, 284, 290, 292, 301¹, 302, 317 alin. (1), 324–328, 330¹,</p>

		330 ² , 332 ¹ –333, 334, 337–346 ¹ , 352, 352 ² , 361 și 362 ¹ din Codul penal nr. 985/2002.
<p>Articolul 138⁴. Colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice</p> <p>(1) [...]</p> <p>(4) Măsura specială de investigații prevăzută de prezentul articol poate fi dispusă și în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave prevăzute la art. 169¹, 173, 175, 177, 178, 186, 187, 189, 190, 192, 192¹, 208¹, 208², 237, 245¹⁰, 259–261¹, 281 și 322 din Codul penal nr. 985/2002.</p>	<p>5. Articolul 138⁴ alineatul (4) se va completa după sintagma „281” cu sintagma „317 alin. (1)”;</p>	<p>Articolul 138⁴. Colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice</p> <p>(1) [...]</p> <p>(4) Măsura specială de investigații prevăzută de prezentul articol poate fi dispusă și în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave prevăzute la art. 169¹, 173, 175, 177, 178, 186, 187, 189, 190, 192, 192¹, 208¹, 208², 237, 245¹⁰, 259–261¹, 281, 317 ain. (1) și 322 din Codul penal nr. 985/2002.</p>
<p>Articolul 138⁵. Accesarea, interceptarea și înregistrarea datelor informatice</p> <p>(1) Accesarea și/sau interceptarea datelor informatice constă în folosirea unor metode și/sau mijloace tehnice pentru obținerea datelor informatice stocate pe un suport informațional, fără înștiințarea proprietarului sau utilizatorului acestuia, și/sau pentru colectarea în timp real a datelor informatice asociate comunicărilor prin intermediul unui sistem informatic. Înregistrarea datelor informatice constă în stocarea informațiilor obținute în urma accesării și/sau interceptării pe un suport informațional.</p> <p>(2) Accesarea, interceptarea și înregistrarea datelor informatice se efectuează în condițiile prevăzute la art. 138¹ alin. (3)–(6), care se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(3) Măsura specială de investigații prevăzută de prezentul articol poate fi dispusă și în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave prevăzute la art. 169¹, 173, 175, 175¹, 208¹, 208², 237 și 259–261¹ din Codul penal nr. 985/2002.</p>	<p>6. La articolul 138⁵ alineatul (3) sintagma „ și 259–261¹” se substituie cu sintagma „, , 259-261¹ și 317 alin. (1)”.</p>	<p>Articolul 138⁵. Accesarea, interceptarea și înregistrarea datelor informatice</p> <p>(1) Accesarea și/sau interceptarea datelor informatice constă în folosirea unor metode și/sau mijloace tehnice pentru obținerea datelor informatice stocate pe un suport informațional, fără înștiințarea proprietarului sau utilizatorului acestuia, și/sau pentru colectarea în timp real a datelor informatice asociate comunicărilor prin intermediul unui sistem informatic. Înregistrarea datelor informatice constă în stocarea informațiilor obținute în urma accesării și/sau interceptării pe un suport informațional.</p> <p>(2) Accesarea, interceptarea și înregistrarea datelor informatice se efectuează în condițiile prevăzute la art. 138¹ alin. (3)–(6), care se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(3) Măsura specială de investigații prevăzută de prezentul articol poate fi dispusă și în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave prevăzute la art. 169¹, 173, 175, 175¹, 208¹, 208², 237, 259–261¹ și 317 alin. (1) din Codul penal nr. 985/2002.</p>
<p>Articolul 177. Actul prin care se aplică măsura preventivă</p> <p>(1) Referitor la aplicarea măsurii preventive procurorul care conduce sau efectuează urmărirea penală emite, din oficiu sau la demersul organului de urmărire penală, o ordonanță motivată. În ordonanța procurorului se indică fapta care face obiectul bănuirii, învinuirii, prevederile legale în care aceasta se încadrează și pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită, necesitatea aplicării măsurii preventive potrivit condițiilor și criteriilor stabilite la art. 176, precum și faptul dacă</p>	<p>7. Articolul 177 se completează cu alineatele (2¹) – (2³) cu următorul cuprins:</p> <p>„(2¹) Odată cu aplicarea sau prelungirea măsurilor preventive prevăzute la art. 175 alin. (3) pct. 1), 2) și 5)-11) procurorul, după caz, instanța de judecată dispune darea în consemn în resursele informaționale de stat, care nu poate depăși durata măsurii preventive aplicate.</p> <p>(2²) Pentru punerea în executare a măsurilor preventive consemnul cuprinde:</p> <p>a) tipul de consemn;</p>	<p>Articolul 177. Actul prin care se aplică măsura preventivă</p> <p>(1) Referitor la aplicarea măsurii preventive procurorul care conduce sau efectuează urmărirea penală emite, din oficiu sau la demersul organului de urmărire penală, o ordonanță motivată. În ordonanța procurorului se indică fapta care face obiectul bănuirii, învinuirii, prevederile legale în care aceasta se încadrează și pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită, necesitatea aplicării măsurii preventive potrivit condițiilor și criteriilor stabilite la art. 176, precum și faptul dacă bănuitului,</p>

<p>bănuitului, învinuitului, inculpatului i s-au explicat consecințele încălcării măsurii preventive.</p> <p>(1¹) Instanța de judecată emite o încheiere motivată, în care se indică: infracțiunea de care este bănuită, învinuită, inculpată persoana; temeiul de alegere a măsurii preventive respective, cu menționarea datelor și circumstanțelor concrete ale cauzei care au determinat luarea acestei măsuri; necesitatea aplicării măsurii preventive potrivit condițiilor și criteriilor stabilite la art. 176, precum și faptul dacă bănuitului, învinuitului, inculpatului i s-au explicat consecințele încălcării măsurii preventive; argumentele procurorului și ale reprezentantului, avocatului, bănuitului, învinuitului, inculpatului, motivându-se admiterea sau neadmiterea lor la stabilirea măsurii.</p> <p>(2) Arestarea preventivă, arestarea la domiciliu, liberarea provizorie a persoanei pe cauțiune și liberarea provizorie a persoanei sub control judiciar se aplică numai conform hotărârii instanței de judecată emise în baza demersului procurorului. Arestarea la domiciliu, liberarea provizorie pe cauțiune și liberarea provizorie a persoanei sub control judiciar se aplică de către instanță ca alternativă a arestării preventive, în baza demersului organului de urmărire penală sau la cererea părții apărării.</p> <p>(3) Copia de pe încheierea privind aplicarea măsurii preventive se înmânează neîntârziat persoanei față de care se aplică măsura preventivă. Persoanei i se comunică în limba pe care o înțelege motivele aplicării față de ea a măsurii preventive și, totodată, i se explică modul și termenul de atac al acesteia.</p>	<p>b) temeiul legal al emiterii;</p> <p>c) date pentru identificarea persoanei;</p> <p>d) resursa informațională de stat unde urmează a fi consemnat;</p> <p>e) măsurile ce urmează a fi întreprinse;</p> <p>f) ordonatorul consemnului, datele de contact în vederea realizării măsurilor;</p> <p>g) termenul de instituire al consemnului.</p> <p>(2³) Consemnul încetează de drept:</p> <p>a) prin executare, în cazul în care această modalitate de încetare este stabilită în ordonanța sau încheierea privind darea în consemn;</p> <p>b) prin anulare, în temeiul ordonanței sau hotărârii prin care s-a dispus anularea actului privind darea în consemn;</p> <p>c) la expirarea termenului pentru care a fost instituit și nu s-a dispus prelungirea acestuia.”.</p>	<p>învinuitului, inculpatului i s-au explicat consecințele încălcării măsurii preventive.</p> <p>(1¹) Instanța de judecată emite o încheiere motivată, în care se indică: infracțiunea de care este bănuită, învinuită, inculpată persoana; temeiul de alegere a măsurii preventive respective, cu menționarea datelor și circumstanțelor concrete ale cauzei care au determinat luarea acestei măsuri; necesitatea aplicării măsurii preventive potrivit condițiilor și criteriilor stabilite la art. 176, precum și faptul dacă bănuitului, învinuitului, inculpatului i s-au explicat consecințele încălcării măsurii preventive; argumentele procurorului și ale reprezentantului, avocatului, bănuitului, învinuitului, inculpatului, motivându-se admiterea sau neadmiterea lor la stabilirea măsurii.</p> <p>(2) Arestarea preventivă, arestarea la domiciliu, liberarea provizorie a persoanei pe cauțiune și liberarea provizorie a persoanei sub control judiciar se aplică numai conform hotărârii instanței de judecată emise în baza demersului procurorului. Arestarea la domiciliu, liberarea provizorie pe cauțiune și liberarea provizorie a persoanei sub control judiciar se aplică de către instanță ca alternativă a arestării preventive, în baza demersului organului de urmărire penală sau la cererea părții apărării.</p> <p>(2¹) Odată cu aplicarea sau prelungirea măsurilor preventive prevăzute la art. 175 alin. (3) pct. 1), 2) și 5)-11) procurorul, după caz, instanța de judecată dispune darea în consemn în resursele informaționale de stat, care nu poate depăși durata măsurii preventive aplicate.</p> <p>(2²) Pentru punerea în executare a măsurilor preventive consemnul cuprinde:</p> <p>a) tipul de consemn;</p> <p>b) temeiul legal al emiterii;</p> <p>c) date pentru identificarea persoanei;</p> <p>d) resursa informațională de stat unde urmează a fi consemnat;</p> <p>e) măsurile ce urmează a fi întreprinse;</p> <p>f) ordonatorul consemnului, datele de contact în vederea realizării măsurilor;</p> <p>g) termenul de instituire al consemnului.</p> <p>(2³) Consemnul încetează de drept:</p>
---	--	--

		<p>a) prin executare, în cazul în care această modalitate de încetare este stabilită în ordonanța sau încheierea privind darea în consemn;</p> <p>b) prin anulare, în temeiul ordonanței sau hotărârii prin care s-a dispus anularea actului privind darea în consemn;</p> <p>c) la expirarea termenului pentru care a fost instituit și nu s-a dispus prelungirea acestuia.</p> <p>(3) Copia de pe încheierea privind aplicarea măsurii preventive se înmânează neîntârziat persoanei față de care se aplică măsura preventivă. Persoanei i se comunică în limba pe care o înțelege motivele aplicării față de ea a măsurii preventive și, totodată, i se explică modul și termenul de atac al acesteia.</p>
<p>Articolul 178. Obligarea de a nu părăsi localitatea sau obligarea de a nu părăsi țara</p> <p>(1) Obligarea de a nu părăsi localitatea constă în îndatorirea impusă în scris bănuितului, învinuitului, inculpatului de către procuror sau, după caz, de instanța de judecată de a se afla la dispoziția organului de urmărire penală sau a instanței, de a nu părăsi localitatea, în care domiciliază permanent sau temporar, fără încuviințarea procurorului sau a instanței, de a nu se ascunde de procuror sau instanță, de a nu împiedica urmărirea penală și judecarea cauzei, de a se prezenta la citarea organului de urmărire penală și a instanței de judecată și de a le comunica acestora despre schimbarea domiciliului.</p> <p>[...]</p>	<p>8. La articolul 178, alineatul (1) se completează cu textul „, , fiind supus, după caz, monitorizării electronice”.</p>	<p>Articolul 178. Obligarea de a nu părăsi localitatea sau obligarea de a nu părăsi țara</p> <p>(1) Obligarea de a nu părăsi localitatea constă în îndatorirea impusă în scris bănuितului, învinuitului, inculpatului de către procuror sau, după caz, de instanța de judecată de a se afla la dispoziția organului de urmărire penală sau a instanței, de a nu părăsi localitatea, în care domiciliază permanent sau temporar, fără încuviințarea procurorului sau a instanței, de a nu se ascunde de procuror sau instanță, de a nu împiedica urmărirea penală și judecarea cauzei, de a se prezenta la citarea organului de urmărire penală și a instanței de judecată și de a le comunica acestora despre schimbarea domiciliului, fiind supus, după caz, monitorizării electronice.</p> <p>[...]</p>
<p>Articolul 179. Garanția personală</p> <p>[...]</p> <p>(3) La prezentarea în scris a garanției, fiecare garant concomitent depune la contul de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată o sumă bănească de la 300 la 1000 unități convenționale.</p> <p>[...]</p>	<p>9. La articolul 179 alineatul (3) textul „la contul de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată” se substituie cu textul „pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale”.</p>	<p>Articolul 179. Garanția personală</p> <p>[...]</p> <p>(3) La prezentarea în scris a garanției, fiecare garant concomitent depune pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale o sumă bănească de la 300 la 1000 unități convenționale.</p> <p>[...]</p>
<p>Articolul 180. Garanția unei organizații</p> <p>[...]</p> <p>(2) Asumându-și o asemenea garanție, persoana juridică trebuie să depună la contul de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată o sumă bănească în mărime de la 300 la 1000 unități convenționale.</p>	<p>10. La articolul 180 alineatul (2) textul „la contul de depozit al procuraturii sau al instanței de judecată” se substituie cu textul „pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale” iar sintagma „de la 300 la 1000 unități convenționale” se substituie cu sintagma „de la 1000 la 3000 unități convenționale”.</p>	<p>Articolul 180. Garanția unei organizații</p> <p>[...]</p> <p>(2) Asumându-și o asemenea garanție, persoana juridică trebuie să depună pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale</p>

[...]		o sumă bănească în mărime de la 1000 la 3000 unități convenționale. [...]
<p>Articolul 191. Liberarea provizorie sub control judiciar</p> <p>(1) Liberarea provizorie sub control judiciar se poate aplica de către judecătorul de instrucție sau de către instanță pe un termen de cel mult 60 de zile. Liberarea provizorie sub control judiciar este însoțită de una sau mai multe obligații prevăzute la alin. (3) cu darea, după caz, în consemn la frontieră.</p> <p>(2) - <i>abrogat.</i></p> <p>(3) Liberarea provizorie sub control judiciar este însoțită de una sau mai multe din următoarele obligații:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) să nu părăsească localitatea unde își are domiciliul decât în condițiile stabilite de către judecătorul de instrucție sau, după caz, de către instanță; 2) să comunice organului de urmărire penală sau, după caz, instanței de judecată orice schimbare de domiciliu; 3) să nu meargă în locuri anume stabilite; 4) să se prezinte la organul de urmărire penală sau, după caz, la instanța de judecată ori de câte ori este citată; 5) să nu intre în legătură cu anumite persoane; 6) să nu săvârșească acțiuni de natură să împiedice aflarea adevărului în procesul penal; 7) să nu conducă autovehicule, să nu exercite o profesie de natura aceleia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii; 8) să predea pașaportul judecătorului de instrucție sau instanței de judecată. <p>[...]</p>	<p>11. Articolul 191:</p> <p>la alineatul (1) textul „cu darea, după caz, în consemn la frontieră” se substituie cu textul „cu darea în consemn și/sau cu aplicarea monitorizării electronice.”;</p> <p>alineatul (3) se completează cu punctul 9) cu următorul cuprins:</p> <p>„9) să mențină în stare funcțională mijloacele electronice de control și să le poarte permanent.”.</p>	<p>Articolul 191. Liberarea provizorie sub control judiciar</p> <p>(1) Liberarea provizorie sub control judiciar se poate aplica de către judecătorul de instrucție sau de către instanță pe un termen de cel mult 60 de zile. Liberarea provizorie sub control judiciar este însoțită de una sau mai multe obligații prevăzute la alin. (3) cu darea în consemn și/sau cu aplicarea monitorizării electronice.</p> <p>(2) - <i>abrogat.</i></p> <p>(3) Liberarea provizorie sub control judiciar este însoțită de una sau mai multe din următoarele obligații:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) să nu părăsească localitatea unde își are domiciliul decât în condițiile stabilite de către judecătorul de instrucție sau, după caz, de către instanță; 2) să comunice organului de urmărire penală sau, după caz, instanței de judecată orice schimbare de domiciliu; 3) să nu meargă în locuri anume stabilite; 4) să se prezinte la organul de urmărire penală sau, după caz, la instanța de judecată ori de câte ori este citată; 5) să nu intre în legătură cu anumite persoane; 6) să nu săvârșească acțiuni de natură să împiedice aflarea adevărului în procesul penal; 7) să nu conducă autovehicule, să nu exercite o profesie de natura aceleia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii; 8) să predea pașaportul judecătorului de instrucție sau instanței de judecată; 9) să mențină în stare funcțională mijloacele electronice de control și să le poarte permanent. <p>[...]</p>
<p>Articolul 192¹. Regulile cu privire la cauțiune</p> <p>(1) Dispunerea cauțiunii se face pe numele învinutului, inculpatului, prin depunerea unei sume de bani determinate pe contul depozitar al procuraturii sau, după caz, al instanței de judecată ori prin constituirea unei garanții reale, mobiliare ori imobiliare, în limitele unei sume de bani determinate, în favoarea aceluiași organ.</p>	<p>12. La articolul 192¹ alineatul (1) textul „pe contul depozitar al procuraturii sau, după caz, al instanței de judecată” se substituie cu textul „pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale” iar sintagma „aceluiași organ” se substituie cu sintagma „aceleiași agenții”.</p>	<p>Articolul 192¹. Regulile cu privire la cauțiune</p> <p>(1) Dispunerea cauțiunii se face pe numele învinutului, inculpatului, prin depunerea unei sume de bani determinate pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale ori prin constituirea unei garanții reale, mobiliare ori imobiliare, în limitele unei sume de bani determinate, în favoarea aceleiași agenții.</p>

<p>(2) Valoarea cauțiunii se determină de către judecătorul de instrucție sau de către instanța de judecată de la 3000 la 100 000 de unități convenționale, în funcție de starea materială a persoanei respective și de gravitatea infracțiunii.</p> <p>(3) Cauțiunea garantează:</p> <p>1) participarea învinutului, inculpatului la procesul penal și respectarea de către acesta a obligațiilor prevăzute la art. 192 alin. (3);</p> <p>2) plata despăgubirilor bănești acordate pentru repararea pagubelor cauzate de infracțiune și plata amenzii.</p>		<p>(2) Valoarea cauțiunii se determină de către judecătorul de instrucție sau de către instanța de judecată de la 3000 la 100 000 de unități convenționale, în funcție de starea materială a persoanei respective și de gravitatea infracțiunii.</p> <p>(3) Cauțiunea garantează:</p> <p>1) participarea învinutului, inculpatului la procesul penal și respectarea de către acesta a obligațiilor prevăzute la art. 192 alin. (3);</p> <p>2) plata despăgubirilor bănești acordate pentru repararea pagubelor cauzate de infracțiune și plata amenzii.</p>
<p>Articolul 205. Temeiurile de punere sub sechestru</p> <p>(1) Punerea sub sechestru a bunurilor prevăzute la art. 204 poate fi dispusă motivat de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată pentru a evita distrugerea, transformarea, cheltuirea, transferul, deplasarea sau înstrăinarea acestora.</p> <p>[...]</p> <p>(5) În caz de delict flagrant sau de caz ce nu suferă amânare, organul de urmărire penală este în drept de a pune bunurile sub sechestru în baza ordonanței proprii, fără a avea autorizația judecătorului de instrucție, comunicînd în mod obligatoriu despre aceasta judecătorului de instrucție imediat, însă nu mai tîrziu de 24 de ore din momentul efectuării acestei acțiuni procedurale. Primind informația respectivă, judecătorul de instrucție verifică legalitatea acțiunii de punere sub sechestru, confirmă rezultatele ei sau declară nevalabilitatea acesteia. În caz de constatare că sechestrarea este ilegală sau neîntemeiată, judecătorul de instrucție dispune scoaterea, totală sau parțială, a bunurilor de sub sechestru.</p>	<p>13. Articolul 205 se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:</p> <p>„(6) Refuzul de punere a bunurilor sub sechestru nu împiedică solicitarea repetată de aplicare a acestuia.”.</p>	<p>Articolul 205. Temeiurile de punere sub sechestru</p> <p>(1) Punerea sub sechestru a bunurilor prevăzute la art. 204 poate fi dispusă motivat de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată pentru a evita distrugerea, transformarea, cheltuirea, transferul, deplasarea sau înstrăinarea acestora.</p> <p>[...]</p> <p>(5) În caz de delict flagrant sau de caz ce nu suferă amânare, organul de urmărire penală este în drept de a pune bunurile sub sechestru în baza ordonanței proprii, fără a avea autorizația judecătorului de instrucție, comunicînd în mod obligatoriu despre aceasta judecătorului de instrucție imediat, însă nu mai tîrziu de 24 de ore din momentul efectuării acestei acțiuni procedurale. Primind informația respectivă, judecătorul de instrucție verifică legalitatea acțiunii de punere sub sechestru, confirmă rezultatele ei sau declară nevalabilitatea acesteia. În caz de constatare că sechestrarea este ilegală sau neîntemeiată, judecătorul de instrucție dispune scoaterea, totală sau parțială, a bunurilor de sub sechestru.</p> <p>(6) Refuzul de punere a bunurilor sub sechestru nu împiedică solicitarea repetată de aplicare a acestuia.</p>
	<p>14. Se completează cu articolul 241¹ cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 241¹. Consemnul de informare</p> <p>(1) În cazul imposibilității înmânării citației în condițiile art. 239, procurorul sau instanța de judecată dispune darea acesteia în consemn de informare, conform art. 177 alin. (2¹).</p> <p>(2) Executarea consemnului de informare se realizează prin înmânarea citației sub semnătură de către agentul care, în</p>	<p>Articolul 241¹. Consemnul de informare</p> <p>(1) În cazul imposibilității înmânării citației în condițiile art. 239, procurorul sau instanța de judecată dispune darea acesteia în consemn de informare, conform art. 177 alin. (2¹).</p> <p>(2) Executarea consemnului de informare se realizează prin înmânarea citației sub semnătură</p>

	<p>exercitarea atribuțiilor de serviciu, a identificat persoana dată în consemn..</p> <p>(3) Autoritatea competentă care a executat consemnul informează imediat, prin mijloace de comunicare electronică ce asigură transmiterea și confirmarea primirii acestora, procurorului sau instanței de judecată despre faptul executării și transmite dovada de înmânare a citației în termen de cel mult 3 zile.</p> <p>(4) În cazul în care persoana dată în consemn refuză primirea citației sau, primind-o, refuză sau nu poate să semneze dovada de primire, agentul care a identificat persoana întocmește un proces-verbal în condițiile art. 240 în care consemnează aceste circumstanțe pe care îl transmite procurorului sau instanței de judecată în termenul și condițiile prevăzute la alin. (3).”.</p>	<p>de către agentul care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a identificat persoana dată în consemn..</p> <p>(3) Autoritatea competentă care a executat consemnul informează imediat, prin mijloace de comunicare electronică ce asigură transmiterea și confirmarea primirii acestora, procurorului sau instanței de judecată despre faptul executării și transmite dovada de înmânare a citației în termen de cel mult 3 zile.</p> <p>(4) În cazul în care persoana dată în consemn refuză primirea citației sau, primind-o, refuză sau nu poate să semneze dovada de primire, agentul care a identificat persoana întocmește un proces-verbal în condițiile art. 240 în care consemnează aceste circumstanțe pe care îl transmite procurorului sau instanței de judecată în termenul și condițiile prevăzute la alin. (3).</p>
<p>Articolul 287¹. Temeiurile, modul și termenele de suspendare a urmăririi penale</p> <p>(1) Urmărirea penală se suspendă în cazurile în care există unul din următoarele temeiuri care împiedică continuarea și terminarea ei:</p> <p>1) învinuitul a dispărut, sustrăgându-se de la urmărirea penală sau judecată, ori locul aflării lui nu este stabilit;</p> <p>2) nu este identificată persoana care poate fi pusă sub învinuire;</p> <p>3) în caz de refuz privind lipsirea persoanei de imunitate sau în caz de refuz de extrădare a persoanei de către un stat străin, dacă urmărirea penală nu poate fi terminată în lipsa acestei persoane;</p> <p>4) învinuitul s-a îmbolnăvit de o boală psihică sau de o altă boală gravă, care îl împiedică să ia parte la procesul penal, atestată printr-o concluzie medico-legală a unei instituții medicale de stat;</p> <p>5) a început procesul de mediere în temeiul art. 276 alin. (7).</p> <p>(2) În cazul în care se constată unul din temeiurile specificate la alin.(1), organul de urmărire penală înaintează procurorului propunerile sale împreună cu dosarul. Procurorul va dispune, printr-o ordonanță motivată, suspendarea urmăririi penale.</p> <p>[...]</p>	<p>15. La articolul 287¹, alineatul (2), propoziția a doua se completează cu cuvintele: „, , cu darea în consemn”.</p>	<p>Articolul 287¹. Temeiurile, modul și termenele de suspendare a urmăririi penale</p> <p>(1) Urmărirea penală se suspendă în cazurile în care există unul din următoarele temeiuri care împiedică continuarea și terminarea ei:</p> <p>1) învinuitul a dispărut, sustrăgându-se de la urmărirea penală sau judecată, ori locul aflării lui nu este stabilit;</p> <p>2) nu este identificată persoana care poate fi pusă sub învinuire;</p> <p>3) în caz de refuz privind lipsirea persoanei de imunitate sau în caz de refuz de extrădare a persoanei de către un stat străin, dacă urmărirea penală nu poate fi terminată în lipsa acestei persoane;</p> <p>4) învinuitul s-a îmbolnăvit de o boală psihică sau de o altă boală gravă, care îl împiedică să ia parte la procesul penal, atestată printr-o concluzie medico-legală a unei instituții medicale de stat;</p> <p>5) a început procesul de mediere în temeiul art. 276 alin. (7).</p> <p>(2) În cazul în care se constată unul din temeiurile specificate la alin.(1), organul de urmărire penală înaintează procurorului propunerile sale împreună cu dosarul. Procurorul va dispune, printr-o ordonanță motivată, suspendarea urmăririi penale, cu darea în consemn.</p> <p>[...]</p>

<p>Articolul 288. Investigațiile în vederea căutării învinuitului</p> <p>(1) În cazul în care nu se cunoaște locul unde se află persoana pusă sub învinuire, precum și în cazul în care învinuitul, după înaintarea învinuirii, se ascunde de organul de urmărire penală, acesta înaintează procurorului propunere pentru dispunerea investigațiilor în vederea găsirii învinuitului.</p> <p>(2) Procurorul, în baza propunerii organului de urmărire penală, după ce a studiat-o, sau din oficiu, dispune, prin ordonanță motivată, căutarea învinuitului cu darea în consemn la frontieră. În ordonanță se va indica toată informația cunoscută privitor la persoana învinuitului care urmează să fie căutat. Căutarea învinuitului poate fi dispusă atât în cadrul exercitării urmăririi penale, cât și concomitent cu suspendarea ei.</p> <p>[...]</p>	<p>16. La articolul 288 alineatul (2) cuvintele „la frontieră” se exclud.</p>	<p>Articolul 288. Investigațiile în vederea căutării învinuitului</p> <p>(1) În cazul în care nu se cunoaște locul unde se află persoana pusă sub învinuire, precum și în cazul în care învinuitul, după înaintarea învinuirii, se ascunde de organul de urmărire penală, acesta înaintează procurorului propunere pentru dispunerea investigațiilor în vederea găsirii învinuitului.</p> <p>(2) Procurorul, în baza propunerii organului de urmărire penală, după ce a studiat-o, sau din oficiu, dispune, prin ordonanță motivată, căutarea învinuitului cu darea în consemn. În ordonanță se va indica toată informația cunoscută privitor la persoana învinuitului care urmează să fie căutat. Căutarea învinuitului poate fi dispusă atât în cadrul exercitării urmăririi penale, cât și concomitent cu suspendarea ei.</p> <p>[...]</p>
<p>Articolul 308. Examinarea demersurilor privind aplicarea față de învinuit a arestării preventive, arestării la domiciliu sau prelungirea duratei arestării învinuitului</p> <p>[...]</p> <p>(7) În urma examinării demersului, judecătorul de instrucție sau, după caz, instanța de judecată adoptă o încheiere motivată privind admiterea sau respingerea demersului și, după caz, dispune aplicarea, prelungirea, revocarea sau înlocuirea, față de învinuit, a măsurii arestării preventive ori a arestării la domiciliu. Încheierea se înmânează procurorului și învinuitului. În baza încheierii, judecătorul de instrucție sau instanța de judecată emite un mandat de arestare, de prelungire, înlocuire sau de revocare a arestării preventive sau a arestării la domiciliu, care se înmânează (câte un exemplar) procurorului, învinuitului și administrației locului de deținere și care se execută imediat cu darea, după caz, în consemn la frontieră.</p> <p>[...]</p> <p>(10) Judecătorul de instrucție are dreptul să soluționeze chestiunea cu privire la necesitatea alegerii unei măsuri preventive mai ușoare. În cazul pronunțării hotărârii privind liberarea provizorie a persoanei pe cauțiune, învinuitul este ținut sub arest pînă cînd cauțiunea stabilită de judecător nu va fi depusă la contul de depozit al procuraturii.</p>	<p>17. Articolul 308: la alineatul (7) cuvintele „cu darea, după caz, în consemn la frontieră” se substituie cu cuvintele „cu darea în consemn”; la alineatul (10) textul „la contul de depozit al procuraturii” se substituie cu textul „pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale”.</p>	<p>Articolul 308. Examinarea demersurilor privind aplicarea față de învinuit a arestării preventive, arestării la domiciliu sau prelungirea duratei arestării învinuitului</p> <p>[...]</p> <p>(7) În urma examinării demersului, judecătorul de instrucție sau, după caz, instanța de judecată adoptă o încheiere motivată privind admiterea sau respingerea demersului și, după caz, dispune aplicarea, prelungirea, revocarea sau înlocuirea, față de învinuit, a măsurii arestării preventive ori a arestării la domiciliu. Încheierea se înmânează procurorului și învinuitului. În baza încheierii, judecătorul de instrucție sau instanța de judecată emite un mandat de arestare, de prelungire, înlocuire sau de revocare a arestării preventive sau a arestării la domiciliu, care se înmânează (câte un exemplar) procurorului, învinuitului și administrației locului de deținere și care se execută imediat cu darea în consemn.</p> <p>[...]</p> <p>(10) Judecătorul de instrucție are dreptul să soluționeze chestiunea cu privire la necesitatea alegerii unei măsuri preventive mai ușoare. În cazul pronunțării hotărârii privind liberarea provizorie a persoanei pe cauțiune, învinuitul este ținut sub arest pînă cînd cauțiunea stabilită de judecător nu va fi</p>

		depusă pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale .
<p>Articolul 310. Admisibilitatea cererii de eliberare provizorie și soluționarea acesteia</p> <p>[...]</p> <p>(4) La deciderea admisibilității cererii de eliberare provizorie pe cauțiune, judecătorul de instrucție stabilește și cuantumul cauțiunii, încunoștințind despre aceasta persoana care a depus cererea. După prezentarea dovezii de depunere a cauțiunii pe contul instanței judecătorești, aceasta fixează termenul pentru soluționarea cererii.</p> <p>[...]</p>	<p>18. La articolul 310 alineatul (4) sintagma „pe contul instanței judecătorești” se înlocuiește cu sintagma „pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale”.</p>	<p>Articolul 310. Admisibilitatea cererii de eliberare provizorie și soluționarea acesteia</p> <p>[...]</p> <p>(4) La deciderea admisibilității cererii de eliberare provizorie pe cauțiune, judecătorul de instrucție stabilește și cuantumul cauțiunii, încunoștințind despre aceasta persoana care a depus cererea. După prezentarea dovezii de depunere a cauțiunii pe contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale, aceasta fixează termenul pentru soluționarea cererii.</p> <p>[...]</p>
<p>Articolul 321. Participarea inculpatului la judecarea cauzei și efectele neprezentării lui</p> <p>[...]</p> <p>(5) Instanța, în cazul neprezentării nemotivate a inculpatului la judecarea cauzei, este în drept să dispună aducerea silită a inculpatului, cu darea în consemn la frontieră, și să-i aplice o măsură preventivă sau să o înlocuiască cu o altă măsură care va asigura prezentarea lui în instanță, iar la demersul procurorului, să dispună anunțarea inculpatului în căutare. Încheierea privind anunțarea inculpatului în căutare se execută de către organele afacerilor interne.</p> <p>(6) Instanța decide judecarea cauzei în lipsa inculpatului din motivele prevăzute la alin. (2) pct. 1) numai în cazul în care procurorul a prezentat probe verosimile că persoana pusă sub învinuire și în privința căreia cauza a fost trimisă în judecată se ascunde de la judecată și, în urma măsurilor de căutare, a fost imposibilă obținerea manifestării voinței inculpatului de a se prezenta în instanță.</p>	<p>19. La articolul 321 alineatul (5) cuvintele „la frontieră” se exclud.</p>	<p>Articolul 321. Participarea inculpatului la judecarea cauzei și efectele neprezentării lui</p> <p>[...]</p> <p>(5) Instanța, în cazul neprezentării nemotivate a inculpatului la judecarea cauzei, este în drept să dispună aducerea silită a inculpatului, cu darea în consemn, și să-i aplice o măsură preventivă sau să o înlocuiască cu o altă măsură care va asigura prezentarea lui în instanță, iar la demersul procurorului, să dispună anunțarea inculpatului în căutare. Încheierea privind anunțarea inculpatului în căutare se execută de către organele afacerilor interne.</p> <p>(6) Instanța decide judecarea cauzei în lipsa inculpatului din motivele prevăzute la alin. (2) pct. 1) numai în cazul în care procurorul a prezentat probe verosimile că persoana pusă sub învinuire și în privința căreia cauza a fost trimisă în judecată se ascunde de la judecată și, în urma măsurilor de căutare, a fost imposibilă obținerea manifestării voinței inculpatului de a se prezenta în instanță.</p>
<p>Articolul 385. Chestiunile pe care trebuie să le soluționeze instanța de judecată la adoptarea sentinței</p> <p>(1) La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:</p> <p>1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;</p> <p>2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat;</p> <p>3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;</p>	<p>20. Articolul 385 alineatul (1) se completează cu punctul 17) cu următorul conținut:</p> <p>„17) în cazul absenței nejustificate a inculpatului la pronunțarea sentinței de condamnare, să decidă asupra anunțării în căutare a acestuia cu darea în consemn”.</p>	<p>Articolul 385. Chestiunile pe care trebuie să le soluționeze instanța de judecată la adoptarea sentinței</p> <p>(1) La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate:</p> <p>1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;</p> <p>2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat;</p> <p>3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;</p>

<p>4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni;</p> <p>5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită;</p> <p>6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume;</p> <p>7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată;</p> <p>8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu;</p> <p>9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii;</p> <p>10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă;</p> <p>11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acțiunea civilă;</p> <p>12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor;</p> <p>13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictive;</p> <p>13¹) dacă urmează să fie aplicată confiscarea specială sau confiscarea extinsă;</p> <p>14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare;</p> <p>15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului;</p> <p>16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.</p> <p>[...]</p>		<p>4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni;</p> <p>5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită;</p> <p>6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume;</p> <p>7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată;</p> <p>8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu;</p> <p>9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii;</p> <p>10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă;</p> <p>11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acțiunea civilă;</p> <p>12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor;</p> <p>13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictive;</p> <p>13¹) dacă urmează să fie aplicată confiscarea specială sau confiscarea extinsă;</p> <p>14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare;</p> <p>15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului;</p> <p>16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie;</p> <p>17) în cazul absenței nejustificate a inculpatului la pronunțarea sentinței de condamnare, să decidă asupra anunțării în căutare a acestuia cu darea în consemn.</p> <p>[...]</p>
<p>Articolul 389. Sentința de condamnare</p> <p>(1) Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.</p> <p>(2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe</p>	<p>21. Articolul 389 se completează cu alineatul (5¹) cu următorul conținut:</p> <p>„(5¹) În cazul absenței nejustificate a inculpatului la adoptarea sentinței de condamnare la pedeapsa închisorii cu executare, instanța de judecată dispune, din oficiu, prin încheiere, anunțarea în căutare a acestuia, cu darea în consemn.”.</p>	<p>Articolul 389. Sentința de condamnare</p> <p>(1) Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.</p> <p>(2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe</p>

<p>declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.</p> <p>(3) Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.</p> <p>(4) Sentința de condamnare se adoptă:</p> <p>1) cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată;</p> <p>2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit.a), b), c), e), f) și g) din Codul penal;</p> <p>3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.</p> <p>(5) La adoptarea sentinței de condamnare cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată, instanța stabilește categoria pedepsei, mărimea ei și începutul calculării termenului executării pedepsei.</p> <p>(6) La adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, sentinței de condamnare fără stabilirea pedepsei, instanța argumentează în baza căror temeiuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată.</p> <p>(7) La adoptarea sentinței de condamnare conform alin. (4), instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor, în cazul în care sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 106–106² din Codul penal nr. 985/2002.</p>		<p>declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.</p> <p>(3) Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.</p> <p>(4) Sentința de condamnare se adoptă:</p> <p>1) cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată;</p> <p>2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit.a), b), c), e), f) și g) din Codul penal;</p> <p>3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.</p> <p>(5) La adoptarea sentinței de condamnare cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată, instanța stabilește categoria pedepsei, mărimea ei și începutul calculării termenului executării pedepsei.</p> <p>(5¹) În cazul absenței nejustificate a inculpatului la adoptarea sentinței de condamnare la pedeapsa închisorii cu executare, instanța de judecată dispune, din oficiu, prin încheiere, anunțarea în căutare a acestuia, cu darea în consemn.</p> <p>(6) La adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, sentinței de condamnare fără stabilirea pedepsei, instanța argumentează în baza căror temeiuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată.</p> <p>(7) La adoptarea sentinței de condamnare conform alin. (4), instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor, în cazul în care sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 106–106² din Codul penal nr. 985/2002.</p>
<p>Articolul 471. Modul de soluționare a chestiunilor privind punerea în executare a hotărârilor judecătorești</p>	<p>22. Articolul 471 se completează cu alineatul (7¹) cu următorul conținut:</p>	<p>Articolul 471. Modul de soluționare a chestiunilor privind punerea în executare a hotărârilor judecătorești</p>

<p>(1) [...]</p> <p>(7) Participarea reprezentantului organului care pune în executare pedeapsa la soluționarea chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) este obligatorie, cu excepția chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 5), 11), 12), 14), 15) și 17) la a căror soluționare este obligatorie participarea procurorului.</p> <p>(8) Examinarea cauzei începe cu raportul reprezentantului organului care a depus demers sau cu explicația persoanei care a depus cerere, apoi se cercetează materialele prezentate, se ascultă explicațiile persoanelor prezente la ședință, opinia procurorului sau, după caz, a reprezentantului organului care pune în executare pedeapsa, după care instanța adoptă o încheiere.</p> <p>(9) Încheierea instanței privind soluționarea chestiunilor prevăzute la art. 469 alin.(1) este executorie de la data pronunțării, cu excepția chestiunilor prevăzute la art. 469 alin.(1) pct. 1), 2), 7)–9), 15). Recursul suspendă executarea hotărârii judecătorești în partea încasării mijloacelor bănești.</p>	<p>„(7¹) La soluționarea chestiunii privind căutarea persoanei condamnate (art. 469 alin. (1) pct. 10)), instanța de judecată este obligată să examineze necesitatea dării în consemn la frontieră a persoanei respective. În acest caz, încheierea instanței prin care se dispune căutarea persoanei condamnate și darea în consemn va cuprinde în mod obligatoriu elementele prevăzute la art. 177 alin. (2¹).”</p>	<p>(1) [...]</p> <p>(7) Participarea reprezentantului organului care pune în executare pedeapsa la soluționarea chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) este obligatorie, cu excepția chestiunilor prevăzute la art. 469 alin. (1) pct. 5), 11), 12), 14), 15) și 17) la a căror soluționare este obligatorie participarea procurorului.</p> <p>(7¹) La soluționarea chestiunii privind căutarea persoanei condamnate (art. 469 alin. (1) pct. 10)), instanța de judecată este obligată să examineze necesitatea dării în consemn la frontieră a persoanei respective. În acest caz, încheierea instanței prin care se dispune căutarea persoanei condamnate și darea în consemn va cuprinde în mod obligatoriu elementele prevăzute la art. 177 alin. (2¹).</p> <p>(8) Examinarea cauzei începe cu raportul reprezentantului organului care a depus demers sau cu explicația persoanei care a depus cerere, apoi se cercetează materialele prezentate, se ascultă explicațiile persoanelor prezente la ședință, opinia procurorului sau, după caz, a reprezentantului organului care pune în executare pedeapsa, după care instanța adoptă o încheiere.</p> <p>(9) Încheierea instanței privind soluționarea chestiunilor prevăzute la art. 469 alin.(1) este executorie de la data pronunțării, cu excepția chestiunilor prevăzute la art. 469 alin.(1) pct. 1), 2), 7)–9), 15). Recursul suspendă executarea hotărârii judecătorești în partea încasării mijloacelor bănești.</p>
<p>Art. III. – Codul de executare al Republicii Moldova nr. 443/2004 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 214-220, art. 704), cu modificările ulterioare</p>		
<p>Articolul 196. Trimiterea hotărârii judecătorești spre executare</p> <p>(1) [...]</p> <p>(5) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului.</p>	<p>1. La articolul 196 alineatul (5) după cuvintele „căutarea condamnatului” se completează cu cuvintele „și darea în consemn”.</p>	<p>Articolul 196. Trimiterea hotărârii judecătorești spre executare</p> <p>(1) [...]</p> <p>(5) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului și darea în consemn.</p>

<p>Articolul 204. Dispoziții generale privind executarea pedepsei închisorii (1) [...] (8) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului și /sau penitenciarul.</p>	<p>2. La articolul 204 alineatul (8) după cuvintele „căutarea condamnatului” se completează cu cuvintele „și darea în consemn”.</p>	<p>Articolul 204. Dispoziții generale privind executarea pedepsei închisorii (1) [...] (8) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului și darea în consemn se execută de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului și /sau penitenciarul.</p>
<p>Articolul 263. Căutarea condamnatului cu privire la care a fost amânată sau suspendată executarea pedepsei (1) În cazul în care condamnatul nu s-a prezentat pentru a fi luat la evidență sau a părăsit domiciliul și locul aflării lui nu este cunoscut, organul de probațiune sau, după caz, comandamentul militar întreprinde măsuri inițiale de căutare, iar în cazul în care acestea nu s-au soldat cu succes, după expirarea a 15 zile, trimite instanței în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea organul de probațiune sau este dislocat comandamentul militar un demers pentru dispunerea dării în căutare. (2) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul de poliție din subdiviziunea teritorială subordonată Inspectoratului General al Poliției în a cărei rază teritorială se află ultimul domiciliu al condamnatului sau este dislocat comandamentul militar.</p>	<p>3. La articolul 263 alineatul (2) după cuvintele „căutarea condamnatului” se completează cu cuvintele „cu darea în consemn”.</p>	<p>Articolul 263. Căutarea condamnatului cu privire la care a fost amânată sau suspendată executarea pedepsei (1) În cazul în care condamnatul nu s-a prezentat pentru a fi luat la evidență sau a părăsit domiciliul și locul aflării lui nu este cunoscut, organul de probațiune sau, după caz, comandamentul militar întreprinde măsuri inițiale de căutare, iar în cazul în care acestea nu s-au soldat cu succes, după expirarea a 15 zile, trimite instanței în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea organul de probațiune sau este dislocat comandamentul militar un demers pentru dispunerea dării în căutare. (2) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului cu darea în consemn se execută de către organul de poliție din subdiviziunea teritorială subordonată Inspectoratului General al Poliției în a cărei rază teritorială se află ultimul domiciliu al condamnatului sau este dislocat comandamentul militar.</p>
<p>Articolul 269. Căutarea persoanei liberate condiționat înainte de termen (1) În cazul în care persoana liberată condiționat înainte de termen nu s-a prezentat pentru a fi luată la evidență sau a părăsit domiciliul și locul aflării ei nu este cunoscut, organul de probațiune sau, după caz, comandamentul militar întreprinde măsuri inițiale de căutare, iar în cazul în care acestea nu s-au soldat cu succes, după expirarea a 15 zile, trimite instanței în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea organul de probațiune sau este dislocat comandamentul militar un demers pentru dispunerea dării în căutare. (2) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială își desfășoară</p>	<p>4. La articolul 269 alineatul (2) după cuvintele „căutarea condamnatului” se completează cu cuvintele „cu darea în consemn”.</p>	<p>Articolul 269. Căutarea persoanei liberate condiționat înainte de termen (1) În cazul în care persoana liberată condiționat înainte de termen nu s-a prezentat pentru a fi luată la evidență sau a părăsit domiciliul și locul aflării ei nu este cunoscut, organul de probațiune sau, după caz, comandamentul militar întreprinde măsuri inițiale de căutare, iar în cazul în care acestea nu s-au soldat cu succes, după expirarea a 15 zile, trimite instanței în a cărei rază teritorială își desfășoară activitatea organul de probațiune sau este dislocat comandamentul militar un demers pentru dispunerea dării în căutare. (2) Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului cu darea în consemn se execută de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea organul de</p>

<p>activitatea organului de probațiune sau este dislocat comandamentul militar, după caz.</p>		<p>probațiune sau este dislocat comandamentul militar, după caz.</p>
<p>Articolul 271. Liberarea de la executarea pedepsei a persoanelor grav bolnave (1) Liberarea de la executarea pedepsei din cauza bolii, în temeiul art. 95 din Codul penal, se dispune de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția sau organul care asigură executarea pedepsei. (2) Demersul instituției sau organului care asigură executarea pedepsei, împreună cu raportul medical și dosarul personal al condamnatului, se depune în termen de 5 zile de la data constatării bolii. (3) Hotărârea instanței de judecată privind liberarea persoanelor deținute de executarea pedepsei cu aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical se trimite administrației locului de deținere, iar în privința altor persoane - organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află instanța de judecată, care asigură însoțirea și plasarea lor în instituția medicală respectivă. (4) În cazul în care persoana a părăsit instituția medicală și locul aflării ei nu este cunoscut, instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția medicală dispune darea ei în căutare. Încheierea privind căutarea se execută de către organele afacerilor interne. [...]</p>	<p>5. La articolul 271 alineatul (4) prima propoziție se completează cu cuvintele „, , cu darea în consemn”.</p>	<p>Articolul 271. Liberarea de la executarea pedepsei a persoanelor grav bolnave (1) Liberarea de la executarea pedepsei din cauza bolii, în temeiul art. 95 din Codul penal, se dispune de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția sau organul care asigură executarea pedepsei. (2) Demersul instituției sau organului care asigură executarea pedepsei, împreună cu raportul medical și dosarul personal al condamnatului, se depune în termen de 5 zile de la data constatării bolii. (3) Hotărârea instanței de judecată privind liberarea persoanelor deținute de executarea pedepsei cu aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical se trimite administrației locului de deținere, iar în privința altor persoane - organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află instanța de judecată, care asigură însoțirea și plasarea lor în instituția medicală respectivă. (4) În cazul în care persoana a părăsit instituția medicală și locul aflării ei nu este cunoscut, instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția medicală dispune darea ei în căutare, cu darea în consemn. Încheierea privind căutarea se execută de către organele afacerilor interne. [...]</p>
<p>Articolul 290. Căutarea persoanei supuse măsurilor de constrângere cu caracter medical (1) Dacă, la punerea în executare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, s-a constatat că condamnatul nu s-a prezentat benevol în instituția medicală specializată sau se eschivează în alt mod de la tratamentul medical, instituția medicală trimite organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul persoanei un demers și copia de pe hotărârea instanței de judecată. Organul afacerilor interne, în termen de cel mult 3 zile, asigură aducerea silită a persoanei la locul de tratament. (2) Dacă condamnatul a părăsit domiciliul și locul aflării lui nu este cunoscut, organul afacerilor interne trimite instanței de judecată un raport și materialele necesare pentru darea lui în căutare. Încheierea instanței de</p>	<p>6. La articolul 290 alineatul (2), prima propoziție se completează cu cuvintele „, , cu darea în consemn”, iar propoziția a doua după cuvintele „căutarea condamnatului” se completează cu cuvintele „cu darea în consemn”.</p>	<p>Articolul 290. Căutarea persoanei supuse măsurilor de constrângere cu caracter medical (1) Dacă, la punerea în executare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, s-a constatat că condamnatul nu s-a prezentat benevol în instituția medicală specializată sau se eschivează în alt mod de la tratamentul medical, instituția medicală trimite organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul persoanei un demers și copia de pe hotărârea instanței de judecată. Organul afacerilor interne, în termen de cel mult 3 zile, asigură aducerea silită a persoanei la locul de tratament. (2) Dacă condamnatul a părăsit domiciliul și locul aflării lui nu este cunoscut, organul afacerilor interne trimite instanței de judecată un raport și materialele necesare pentru darea lui în căutare, cu darea în</p>

<p> judecată privind căutarea condamnatului se execută de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul persoanei. Instanța de judecată trimite copia de pe încheiere instituției medicale specializate pentru informare.</p>		<p>consemn. Încheierea instanței de judecată privind căutarea condamnatului cu darea în consemn se execută de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul persoanei. Instanța de judecată trimite copia de pe încheiere instituției medicale specializate pentru informare.</p>
<p>Articolul 301. Asigurarea controlului prevenitului liberat provizoriu</p> <p>(1) La liberarea provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune a prevenitului, în conformitate cu art.191 și 192 din Codul de procedură penală, instanța de judecată trimite organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială domiciliază prevenitul hotărârea sa pentru asigurarea respectării de către acesta a obligațiilor stabilite. În acest scop, reprezentantul organului afacerilor interne periodic face vizite la domiciliul prevenitului, întreține legături cu prevenitul și membrii familiei lui, după necesitate solicită de la aceștia informație despre locul aflării prevenitului.</p> <p>(2) Daca, în urma controlului efectuat, se stabilește că prevenitul a încălcat obligațiile stabilite, organul afacerilor interne sesizează judecătorul de instrucție sau instanța de judecată și prezintă raportul cu rezultatele controlului efectuat pentru a se proceda conform prevederilor art.191 alin.(5) sau art.193 și 194 din Codul de procedură penală.</p> <p>(3) Dacă persoana liberată provizoriu are nevoie să părăsească domiciliul în legătură cu circumstanțe personale excepționale, ea adresează o cerere motivată judecătorului de instrucție sau instanței de judecată care a dispus măsura preventivă. În caz de acceptare a cererii, persoana poate părăsi domiciliul pe perioada indicată în hotărârea judecătorului de instrucție sau a instanței de judecată. Hotărârea se aduce la cunoștința organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul prevenitului. După revenirea la domiciliu, prevenitul este obligat să încunoștințeze despre aceasta organul care a acceptat cererea și organul afacerilor interne.</p>	<p>1. Articolul 301: alineatul (1) după textul „vizite la domiciliul prevenitului” se completează cu textul „sau efectuează verificări prin mijloacele electronice de control”; se completează cu alineatele (2¹) și (2²) cu următorul cuprins: „(2¹) În cazul recepționării unei alerte de la sistemul de monitorizare electronică sau prevenitul nu răspunde la apelurile telefonice de control, reprezentantul organului afacerilor interne verifică neîntârziat prezența acestuia la domiciliu. (2²) Dacă se constată deteriorări a mijloacelor electronice de control sau defecțiunea rețelei telefonice sau a aparatului de telefon, reprezentantul organului afacerilor interne ia măsuri de supraveghere a prevenitului pînă la înlocuirea echipamentului sau înlăturarea defecțiunii. În aceste cazuri, precum și în cazul în care se stabilește că prevenitul a încercat să deterioreze intenționat mijloacele electronice de control, reprezentantul organului afacerilor interne întocmește un proces-verbal, care se semnează de către prevenit.”</p>	<p>Articolul 301. Asigurarea controlului prevenitului liberat provizoriu</p> <p>(1) La liberarea provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune a prevenitului, în conformitate cu art.191 și 192 din Codul de procedură penală, instanța de judecată trimite organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială domiciliază prevenitul hotărârea sa pentru asigurarea respectării de către acesta a obligațiilor stabilite. În acest scop, reprezentantul organului afacerilor interne periodic face vizite la domiciliul prevenitului sau efectuează verificări prin mijloacele electronice de control, întreține legături cu prevenitul și membrii familiei lui, după necesitate solicită de la aceștia informație despre locul aflării prevenitului.</p> <p>(2) Daca, în urma controlului efectuat, se stabilește că prevenitul a încălcat obligațiile stabilite, organul afacerilor interne sesizează judecătorul de instrucție sau instanța de judecată și prezintă raportul cu rezultatele controlului efectuat pentru a se proceda conform prevederilor art.191 alin.(5) sau art.193 și 194 din Codul de procedură penală.</p> <p>(2¹) În cazul recepționării unei alerte de la sistemul de monitorizare electronică sau prevenitul nu răspunde la apelurile telefonice de control, reprezentantul organului afacerilor interne verifică neîntârziat prezența acestuia la domiciliu.</p> <p>(2²) Dacă se constată deteriorări a mijloacelor electronice de control sau defecțiunea rețelei telefonice sau a aparatului de telefon, reprezentantul organului afacerilor interne ia măsuri de supraveghere a prevenitului pînă la înlocuirea echipamentului sau înlăturarea defecțiunii. În aceste cazuri, precum și în cazul în care se stabilește că prevenitul a încercat să deterioreze intenționat mijloacele electronice de control, reprezentantul organului afacerilor</p>

		<p>interne întocmește un proces-verbal, care se semnează de către prevenit.</p> <p>(3) Dacă persoana liberată provizoriu are nevoie să părăsească domiciliul în legătură cu circumstanțe personale excepționale, ea adresează o cerere motivată judecătorului de instrucție sau instanței de judecată care a dispus măsura preventivă. În caz de acceptare a cererii, persoana poate părăsi domiciliul pe perioada indicată în hotărârea judecătorului de instrucție sau a instanței de judecată. Hotărârea se aduce la cunoștința organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul prevenitului. După revenirea la domiciliu, prevenitul este obligat să încunoștințeze despre aceasta organul care a acceptat cererea și organul afacerilor interne.</p>
<p>Articolul 312. Trimiterea hotărârii spre executare</p> <p>(1) Trimiterea spre executare a hotărârilor privind aplicarea sancțiunii administrative, cu excepția sancțiunii avertismentului, revine instanței de judecată sau persoanei cu funcție de răspundere care a adoptat hotărârea.</p> <p>(2) Hotărârile judecătorești privind aplicarea sancțiunii arestului contravențional față de persoanele care nu se află sub arest se expediază organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul contravenientului pentru escortarea lui la locul de deținere cel mai apropiat.</p> <p>(3) În cazul pronunțării câtorva hotărâri privind aplicarea sancțiunilor contravenționale referitor la una și aceeași persoană, fiecare hotărâre se execută separat.</p>	<p>2. Articolul 312 alineat (2) se completează cu textul „, , cu darea în consemn potrivit Codului de procedură penală”.</p>	<p>Articolul 312. Trimiterea hotărârii spre executare</p> <p>(1) Trimiterea spre executare a hotărârilor privind aplicarea sancțiunii administrative, cu excepția sancțiunii avertismentului, revine instanței de judecată sau persoanei cu funcție de răspundere care a adoptat hotărârea.</p> <p>(2) Hotărârile judecătorești privind aplicarea sancțiunii arestului contravențional față de persoanele care nu se află sub arest se expediază organului afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află domiciliul contravenientului pentru escortarea lui la locul de deținere cel mai apropiat, cu darea în consemn potrivit Codului de procedură penală.</p> <p>(3) În cazul pronunțării câtorva hotărâri privind aplicarea sancțiunilor contravenționale referitor la una și aceeași persoană, fiecare hotărâre se execută separat.</p>

CERERE nr. 03/3978 din 09 aprilie 2026
 privind înregistrarea de către Cancelaria de Stat a proiectului de
 lege pentru modificarea unor acte normative
*(optimizarea mecanismelor procesuale de constrângere
 și evitarea sustragerii de la executarea pedepsei)*

Nr. crt.	Criterii de înregistrare	Nota autorului
1.	Tipul și denumirea proiectului	<ul style="list-style-type: none"> - Lege; - Lege pentru modificarea unor acte normative <i>(optimizarea mecanismelor procesuale de constrângere și evitarea sustragerii de la executarea pedepsei)</i>
2.	Autoritatea care a elaborat proiectul	Ministerul Justiției
3.	Justificarea depunerii cererii <i>(indicația corespunzătoare sau remarca precum că proiectul este elaborat din inițiativa autorului)</i>	Proiectul de lege este elaborat la inițiativa Ministerului Justiției.
3 ¹ .	Referința la documentul de planificare care prevede elaborarea proiectului <i>(PNA, PND, PNR, și alte documente de planificare sectoriale)</i>	Prioritate instituțională
4.	Lista autorităților și instituțiilor a căror avizare este necesară	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ministerul Afacerilor Externe; 2. Ministerul Afacerilor Interne <i>(inclusiv Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Inspectoratul General al Poliției)</i>; 3. Ministerul Apărării; 4. Ministerul Finanțelor <i>(inclusiv Serviciul Fiscal de Stat și Serviciul Vamal)</i>; 5. Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării; 6. Consiliul Superior al Magistraturii; 7. Consiliul Superior al Procurorilor; 8. Procuratura Generală; 9. Centrul Național Anticorupție <i>(pentru avizare)</i>; 10. Consiliul Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat; 11. Agenția Servicii Publice; 12. Agenția Geodezie, Cartografie și Cadastru; 13. Inspectoratul Național de Probațiune; 14. Agenția de Governare Electronică; 15. Uniunea Avocaților din Moldova;

		16. Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.
5.	Termenul-limită pentru depunerea avizelor/expertizelor	10 zile
6.	Numele, prenumele, funcția și datele de contact ale persoanei responsabile de promovarea proiectului	ROTARI Iulia, consultant principal, Secția drept public, Direcția elaborare acte normative Tel. 0 (22) 201-427, email: iulia.rotari@justice.gov.md
7.	Anexe (<i>proiectul actului care se solicită a fi înregistrat, nota informativă</i>)	- Proiectul legii – 5 file; - Nota de fundamentare – 8 file; - Tabelul comparativ – 18 file.
8.	Data și ora depunerii cererii	09 aprilie 2026
9.	Semnătura Dumitru VLEJU Secretar de Stat	